

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΑΠΡΙΛΗ 2000 ΑΡ. ΦΥΛ. 350 ΔΡΧ. 200

Το εκλογικό αποτέλεσμα ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ ΑΝΤΕΞΕ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΣΕ Η ΟΑΚΚΕ

Αυτή η εκλογική μάχη κατέληξε σε μια νίκη των φαιοκόκκινων. Δεν ήταν οδοκαθηρωτική, ήταν όμως στρατηγικής σημασίας. Ήταν στρατηγικής σημασίας γιατί δεν ήταν μόνο το φιλορώσικο κομμάτι του ΠΑΣΟΚ που ήρθε να εγκατασταθεί για μια ακόμα τετραετία στην εξουσία, αλλά γιατί όλο το φιλορώσικο καθεστώς παγίωσε ή επεξέτεινε τις θέσεις του σχεδόν σε όλα τα μέτωπα, δηλαδή μέσα σε όλα τα κόμματα σε βάρος όλων των άλλων πολιτικών τάσεων.

Ο πιο αδύνατος κρίκος σ' αυτή τη μάχη αποδείχτηκε ο Συνασπισμός που χτυπήθηκε τόσο ώστε να τολμίσει να βγάλει λίγη γλώσσα στην ηγεσία η ταλαίπωρη, γεμάτη αυταπάτες και πάντα δειλή δημοκρατική φιλοευρωπαϊκή του τάση. Όμως το πλήγμα δεν είναι αρκετό για να προκαλέσει αληθινές ρήξεις. Άλλωστε υπάρχουν γι' αυτό το σκοπό δύο πολύ ευρύχωρες δικλείδες ασφαλείας στον ΣΥΝ. Η μια είναι η κυριαρχία του κνίτη Μπίστη που παριστάνει τον δημοκράτη του κέ-

ντρου του ΣΥΝ, και δεν αφήνει καμία τάση αληθινής αποδέσμευσης να τολμίσει τη ρήξη. Η άλλη, η πιο σημαντική, είναι ότι οι δημοκρατικές τάσεις του ΣΥΝ έχουν μια κεντρική πλατφόρμα, τη σύμπλευση με το σημερινό ΠΑΣΟΚ. Όμως αυτό το ΠΑΣΟΚ δεν θα δεχτεί ποτέ προσχώρηση των δημοκρατών του ΣΥΝ ακριβώς για να μην αποδυναμωθεί η σοσιαλφασιστική ηγεσία Κωνσταντόπουλου - Αλαβάνου. Το σημερινό ΠΑΣΟΚ ενώνεται μόνο με ανθρώπους έμπιστους της

ηγεσίας του ΣΥΝ όπως είναι ο Ανδρουλάκης, ο Βούγιας κλπ, οι οποίοι παίζουν το ρόλο της γέφυρας για τη μελλοντική ενότητα όλου του ΣΥΝ με όλο το ΠΑΣΟΚ.

Αλλά από στρατηγική άποψη οι σοσιαλφασίστες του ΣΥΝ είναι ευχαριστημένοι από το αποτέλεσμα, όπως είναι και οι σοσιαλφασίστες του ψευτοΚΚΕ που επίσης είδαν τις δυνάμεις τους να μειώνονται, σε μικρότερο όμως βαθμό. **Γιατί για όλους αυτούς το κεντρικό ζήτημα ήταν να κρατηθεί στην εξουσία η “μάννα”, δηλαδή η βρώμικη συμμορία Σημίτη - Λαλιώτη - Γ. Παπανδρέου.** Η συμμορία όχι μόνο έμεινε, αλλά διευρύνει τις θέσεις της μέσα στο ΠΑΣΟΚ, οπότε και μέσα στην κυβέρνηση.

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΒΡΩΜΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

Κατ' αρχήν η συμμορία καθαίρεσε από

βουλευτές ή αποδυνάμωσε κεντρικά στελέχη που είχαν βρεθεί στο στόχαστρο του σκληρού φαιοκόκκινου πυρήνα, ο οποίος αποτελείται από το μέτωπο ψευτοΚΚΕ - ΣΥΝ. Καθαίρεσε λοιπόν τον Τζουμάκα που αντιστάθηκε πολιτικά και στις δύο θεσσαλικές επιθέσεις των φαιοκόκκινων πλούσιων αγροτών το '96 και το '97, και τον Ρωμαίο που ξεφούσκωσε τα λάστιχα των τρακτέρ και ξεφτίλισε τον στρατηγό Μπούτα, ενώ στη συνέχεια αντιμετώπισε την επίθεση των φαιοκόκκινων καθηγητών ενάντια στο ΑΣΕΠ. Αυτοί οι δύο λοιπόν αφού πρώτα καθαιρέθηκαν από υπουργοί, καθαιρέθηκαν τώρα και σαν βουλευτές. Ο Γιαννόπουλος, για την γενική αντικίνιτικη στάση του, υπεύθυνος κυρίως για το ότι άνοιξε τις

συνέχεια στη σελ. 4

ΡΑΠΙΣΜΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ Το Συμβούλιο της Ευρώπης τόλμησε

Επιτέλους για πρώτη φορά από την αρχή του πολέμου στην Τσετσενία η Ευρώπη τρίζει τα δόντια της στο ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό. Στις 6 Απρίλη η γενική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης αποφάσισε να ξεκινήσει τη διαδικασία αναστολής της ρώσικης συμμετοχής στο Συμβούλιο.

Νωρίτερα ο λόρδος Τζαντ είχε απευθύνει σύσταση που έδινε στους Ρώσους διορία μέχρι τέλη Μάη προκειμένου να αποφύγουν τις κυρώσεις. Όμως οι ευρωπαίοι αντιπρόσωποι δεν έδειξαν να συμερίζονται την “υπομονή” του και με 78 έναντι 69 ψήφων ανέστειλαν το δικαίωμα ψήφου της ρώσικης αντιπροσωπείας με αποτέλεσμα την αποχώρηση της τελευταίας. Σύμφωνα με την Ελευθεροτυπία, (7/4): “Τα πνεύματα ήταν τεταμένα στη συνεδρίαση της συνέλευσης, σε κάποια στιγμή μάλιστα ένας Ρώσος βουλευτής από το Νταγκεστάν κι ένας Τσετσένος, που είχε προσκληθεί να μιλή-

σει για την άλλη πλευρά, άρχισαν να γρονθοκοπούνται, και χρειάστηκε η παρέμβαση της ασφάλειας του κτιρίου για να ηρεμήσουν... Ο επικεφαλής της ρώσικης αντιπροσωπείας Ντιμίτρι Ρογκόζιν είπε προς τους συναδέλφους του: “Είστε υπεύθυνοι για τις αποφάσεις σας. Χαίρετε”, και βγήκε από την αίθουσα”.

Ένας ευρωπαίος αντιπρόσωπος, ο Φρανς Τίμερμανς είπε: “Σε μια τέτοια στιγμή, πίστευα ότι η απαγόρευση του δικαιώματος ψήφου δε θα περνούσε. Είναι μια ιστορική στιγμή, η πρώτη φορά που λέμε όχι στους Ρώσους, στο όνομα των κανόνων που δικαιολογούν την ύπαρξή μας. Οι Ρώσοι είναι έκπληκτοι, πίστευαν ότι θα είχαν τις υποσχέσεις των κυβερνήσεων και πιστεύω ότι τις είχαν. Γι' αυτούς που δε βρέθηκαν εδώ παρά μόνο με την παρουσία των πρεσβευτών τους, είναι ανεπανάληπτο να βλέπουν μία ανεξάρτητη συνέλευση, ανυπάκουη στις οδηγίες του Λονδίνου ή του

Παρισιού (Μοντ, 8/4).

Τελικά με πλειοψηφία των 2/3 η Γενική Συνέλευση αποφάσισε να συστήσει στην επιτροπή υπουργών την αναστολή της συμμετοχής της Ρωσίας σε αυτό, εκτός εάν υπάρξει “άμεση, ουσιαστική, επιταχυνόμενη και επαληθεύσιμη πρόοδος” στα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τσετσενία (στο ίδιο).

Η άμεση αντίδραση της Ρωσίας ήταν η απαγόρευση εισόδου στη χώρα των αντιπροσώπων της συνέλευσης. Ο ρώσικος πολιτικός κόσμος δυσανασχέτησε με την απόφαση της Ευρώπης. Ο πατριάρχης Αλέξιος κατηγορήσε τη Δύση για “άδικη πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών”. Ο ψευτοκομμουνιστής πρόεδρος της Δούμας, Γκ. Σελεζνιόφ, χαρακτήρισε “ιστορικό λάθος” την απόφαση

συνέχεια στη σελ. 8

ΠΑΛΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΕΣΑΚ

Στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη του Πειραιά στα μέσα Μάρτη ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για τη νέα τοπική συλλογική σύμβαση του 2000. Ενώ φαινόταν ότι αυτές θα τέλειωναν χωρίς παρατάγους γιατί η διοίκηση των εργοδοτών δέχτηκε τα αιτήματα του συνδικάτου, στη συνέλευση της, όπου έπρεπε να ψηφισθεί, δεν μπόρεσε τελικά να πάρει πλειοψηφία. Το αποτέλεσμα ήταν η ΕΣΑΚ να ακονίζει τα μαχαίρια της για κινητοποιήσεις οι οποίες κατά την εκτίμηση του ΕΡΓΑΣ αλλά και της πλειοψηφίας των συναδέλφων στον κλάδο θα έδινε σε αυτή τη φάση της καχεξίας ισχυρά, ίσως και αποφασιστικά χτυπήματα στη Ζώνη. Ο ΕΡΓΑΣ τώρα που καθάρισε το εσωτερικό του μέτωπο από τον ενδοτικό απέναντι στην ΕΣΑΚ Λιακόπουλο, ο οποίος πάντα ευνοούχιζε την αποφασιστική αντιπαράθεση με το σοσιαλφασισμό, τύπωσε και μοίρασε την παρακάτω προκήρυξη η οποία δείχνει ολοφάνερα τη διαφορά της γραμμής αυτής του ΕΡΓΑΣ με την ταχτική του Λιακόπουλου. Η διαφορά είναι η εξής: Ο Λιακόπουλος πάντα χτυπούσε σαν υπεύθυνο του σαμποτάζ της Ζώνης και σαν

κύριο εχθρό του συνδικάτου τον Λαλιώτη. Όμως ο βασικός σαμποτέρ και κύριος εχθρός της Ζώνης, ήταν πάντα η ΕΣΑΚ και οι "κινητοποιήσεις" της. Ο Λαλιώτης μπορούσε να χτυπήσει απ' έξω μόνο αν κάποιος αδυνάτιζε τη Ζώνη από μέσα.

Χτυπώντας τον Λαλιώτη ο Λιακόπουλος έκρυβε την υποταγή του στο ψευδοΚΚΕ και τον τρόπο του μπροστά στα "κινήματά" του, ενώ ταυτόχρονα εμφανιζόταν σα ντούρος αντισοσιαλφασίστας.

Με αυτή εδώ την προκήρυξη του ο ΕΡΓΑΣ ξεκόβει από αυτήν την παράδοση και σηκώνει τολμηρά το χέρι του για να δείξει τον αληθινό υπεύθυνο και να καλέσει εργάτες και εργοδότες να του αντισταθούν.

Η προκήρυξη αυτή είχε μια τεράστια επίδραση στο λιμάνι και μια μεγάλη αποδοχή από όλους. Ήταν αυτή που τελικά υποχρέωσε τον Πουντίδη να χειριστεί το ζήτημα των αυξήσεων με έναν τρόπο που δεν θα έκλεινε την Ζώνη. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πουντίδης δεν τόλμησε να την χτυπήσει ανοιχτά.

«ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΤΗΣ ΖΩΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΥΝΤΙΔΗ

Συνάδελφοι μεταλλεργάτες,

Σήμερα η Ζώνη βρίσκεται στο πιο κρίσιμο σημείο της ύπαρξής της. Δεν πρέπει να μένουμε άλλο απαθείς θεατές των συγκρούσεων ανάμεσα στις δυνάμεις που επιδιώκουν με όλους τους τρόπους το κλείσιμο της, χρησιμοποιώντας εμάς τους μεταλλεργάτες σαν πόνια για την επιβολή των σχεδίων τους.

Πριν δέκα χρόνια και πίσω δηλαδή πριν ανοιξούν τα σύνορα του ανατολικού μπλοκ, η Ζώνη ήταν η πιο ισχυρή επισκευαστική βάση σε όλον τον κόσμο. Τότε, είχε δύο ειδών ανταγωνιστές.

1ον Τις αναπτυγμένες τεχνολογικά χώρες, δηλαδή τις Ευρωπαϊκές χώρες την Ιαπωνία και την Κορέα, τις οποίες χτύπαγε στηριγμένη στο πολύ φτηνότερο μεροκάματο που έπαιρνε ο έλληνας μεταλλεργάτης, και οι οποίες κυριάρχησαν μόνο στην κατασκευή, εκμεταλλευόμενες το ρήμαγμα των ελληνικών ναυπηγείων μετά την κρατικοποίησή τους. Οι ανεργίες που είχαμε εκείνα τα χρόνια, κατά καιρούς, είχαν να κάνουν μόνο με την κίνηση της ναυλαγοράς και όχι γιατί πήγαιναν στο "δίπλα μαγαζί" για την επισκευή τους, όπως κάνουν σήμερα με την Κίνα και την Τουρκία και

2ον Τις καθυστερημένες τεχνολογικά χώρες, όπως την Τουρκία κ.λπ., που είχαν πολύ φτηνότερα μεροκάματα, αλλά δεν μπορούσαν να την πιάσουν σε ποιότητα και παραγωγή. Τότε μας επιτρεπόταν οποιαδήποτε μορφή αγώνα. Για οποιοδήποτε αίτημα, ακόμα και για ένα γάλα, μπορούσαμε να σταματάμε ένα βαπόρι, χωρίς τον κίνδυνο να φύγει αυτό γι' αλλού στην επόμενη επισκευή.

Σήμερα, που στην επισκευή μπήκαν χώρες όπως η Ρουμανία, η Βουλγαρία, η Τουρκία (που στο μεταξύ ανέπτυξε την επισκευαστική της ικανότητα), η Κίνα (που δουλεύει μ' ένα δολλάριο το κιλό και η πληρωμή μετά από μια πενταετία), στη Ζώνη έρχονται μόνο καράβια που δεν έχουν πολύ χρόνο, για να μη χά-

σουν το ναύλο τους. Ας θυμηθούμε πριν μερικούς μήνες το πλοίο "ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ ΛΑΪΟΝ" του Αλεξανδράτου, δίπλα στο ανοξείδωτο του Καλογερίδη, που είχε μπει η "ΝΑΒΑΜΑΡ" για 500 τόνους δουλειά και τελικά έκανε μόνο μερικά μαζέματα κι έφυγε για να κάνει την επισκευή του στην Κίνα (αφού είχε χρόνο και του έδωσαν τιμή οι Κινέζοι κάτω από ένα δολλάριο το κιλό). Όλοι ξέρουμε για καράβια που τα περίμεναν τα διάφορα μαγαζιά και την τελευταία στιγμή έφευγαν για Ρουμανία, Τουρκία ή Κίνα.

Ποιες είναι οι κοινωνικές, οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις που συγκροτούν τη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη;

Κατ' αρχήν είναι οι πλοιοκτήτες και οι εφοπλιστές, έλληνες κατά κύριο λόγο, αλλά και ξένοι. Αυτοί είναι οι πελάτες της Ζώνης οι οποίοι θέλουν να κάνουν όσο γίνεται πιο φτηνή, καλή και γρήγορη, αν βιάζονται, δουλειά. Αυτοί, όπως όλοι οι κεφαλαιοκράτες, κοιτούν μέσα στα παζάρια και τις συμφωνίες, να ρίξουν αν μπορούν τον κάθε εργολάβο, και πολλές φορές του τρώνε και τα λεφτά, αν μπορούν, μετά το πέρας της επισκευής.

Βεβαίως πάντα υπάρχουν εξαιρέσεις. Άνθρωποι με κάποια παιδεία που τηρούν τις συμφωνίες τους. Όσοι από αυτούς έρχονται στη Ζώνη, το μόνο που θέλουν είναι να τελειώνουν γρήγορα την επισκευή τους. Κάποτε, ίσως να τους ένοιαζε η ύπαρξη της επισκευαστικής Ζώνης, τώρα που έχουν κι άλλες επιλογές τους είναι αρκετά αδιάφορο, και με το παραμικρό πρόβλημα πάνε κι αλλού. Είναι γνωστό σε όλους ότι τσαντίζονται με τις απεργίες και για να πούμε "του στραβού το δίκιο" δεν έχουν κι άδικο.

Ποιος δεν θα θύμωνε αν πήγαινε το αυτοκίνητό του σ' ένα συνεργείο και του το κράταγαν μία-δυο βδομάδες παραπάνω μέσα, επειδή πλακώθηκε το αφεντικό με τους εργάτες κι έκαναν απεργία; Αν την επόμενη φορά ήταν η ίδια κατάσταση, δεν θα το πήγαινε σε άλλο συνεργείο;

Μετά είναι οι εργολάβοι

Σήμερα στη Ζώνη υπάρχουν γύρω στα 500 μαγαζιά. Πολλοί από αυτούς ενώ έχουν ένα μαγαζί, στα χαρτιά εμφανίζουν και 2-3 διαφορετικές εταιρείες. Σχεδόν όλοι είναι πρώην συνάδελφοι που είτε άνοιξαν μόνοι τους μαγαζί, είτε τους έβαλε κάποιος εφοπλιστής για να υπάρχει κατακερματισμός, δηλαδή σκληρό; ανταγωνισμός και πτώση όσο γίνεται πιο κάτω των τιμών των επισκευών. Αυτοί οι εργολάβοι είναι διασπασμένοι σε δύο κατηγορίες.

Η μία αποτελείται από αυτούς που χρωστάνε πολλά λεφτά στα ταμεία ΙΚΑ, εφορίες κ.λπ., είτε γιατί έκαναν κακή διαχείριση, είτε γιατί τους έφαγαν τα λεφτά κάποιος εφοπλιστής, είτε γιατί τα έτρωγαν οι ίδιοι στα "σκυλάδικα" και σ' αλόγιστες αγορές, εκτός Ζώνης. Τώρα έχουν σχηματίσει μια επιτροπή και ζητούν από το κράτος ρύθμιση των χρεών τους. Η πλειοψηφία από αυτούς προσπαθεί να σπάσει τα μεροκάματα και αγανακτούν οι συνάδελφοι να πάρουν τα λεφτά και τα ένσημά τους. Πολλές φορές δεν τα παίρνουν ποτέ.

Η λογική πολλών απ' αυτούς σήμερα για τη Ζώνη είναι η εξής: "Αν εμένα με βάλουν φυλακή για τα χρέη μου, δεν πάει να βουλιάξει το Πέραμα και να μην ξαναπατήσει βαπόρι!"

Γι' αυτό και τους είναι αδιάφορο να θα υπογραφεί η σύμβαση για τη νέα χρονιά. Αλλά και γι' αυτούς η μόνη σανίδα σωτηρίας είναι πάλι η Ζώνη. Γι' αυτό κακώς δεν υπογράφουν.

Η άλλη κατηγορία είναι οι εργοδότες που δεν χρωστούν στα ταμεία. Ανάμεσά τους είναι άνθρωποι που ενδιαφέρονται για την ύπαρξη της Ζώνης, δίνουν σωστά μεροκάματα, άδειες, δώρα, ένσημα και θέλουν τη σύμβαση, για να μπορεί η Ζώνη να δουλεύει και να προσελκύει βαπόρια για επισκευή. Αυτές οι δύο κατηγορίες σήμερα μέσα στις αντιθέσεις τους δεν μπορούν να βρουν άκρη και δυσκολεύουν την υπογραφή της τοπικής συλλογικής σύμβασης.

Εδώ πρέπει να πούμε για την αδιαφορία όλων των κυβερνήσεων και του ΟΛΠ να κάνουν α-

ναπτυξιακά έργα. Να φέρουν μεγάλες δεξαμενές να τελειώσουν το ντόκο της Κυνοσούρας που μοιάζει με βομβαρδισμένη περιοχή, ακόμα και τα ναυάγια δεν τα βγάζουν για να απελευθερωθούν οι χώροι επισκευών.

Τέλος είναι οι μεταλλεργάτες αλλά και οι άλλες ειδικότητες, ηλεκτρολόγοι, μαραγκοί, αμμοβολιστές - καθαριστές, ηλεκτρονικοί πλοίων κ.λπ. Εδώ θα αναφερθούμε μόνο στο συνδικάτο μετάλλου και όχι στα άλλα σωματεία, γιατί δεν ξέρουμε και τι ακριβώς γίνεται εκεί.

Στο συνδικάτο πλειοψηφία έχει ο Πουντίδης και η παράταξή του η ΕΣΑΚ που ενώ έχει παράδωσει τον κλάδο στην ασυδοσία του κάθε εργολάβου, το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η προώθηση της κομματικής του πολιτικής στη Ναυπηγοεπισκευαστική Βιομηχανία. Ενώ δεν έχουμε ουσιαστική διαφορά στο ύψος της αύξησης με τους εργοδότες βρήκε το 30% της διακίνησης από το συνδικάτο κι ένα νέο αίτημα, την επέκταση της σύμβασης και σ' εργολάβους εκτός Ζώνης, που δουλεύουν στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά και Ελευσίνας για να κηρύξει την 24ωρη προειδοποιητική την περασμένη Πέμπτη, και να απειλεί με νέες διμερείς, πατώντας πάνω στις κόντρες που έχουν οι εργολάβοι μεταξύ τους και δεν υπογράφουν τη σύμβαση.

Ο Πουντίδης δημαγωγεί πάνω στο 30% διακίνησης των ανέργων από το συνδικάτο, ενώ όλοι οι συνάδελφοι που διακινούνται από το βιβλίο και ζουν από κοντά τα πράγματα ξέρουν ότι δεν ενδιαφέρεται καθόλου, παρά μόνο αν τον πιέσει πάρα πολύ κάποια επιτροπή ή όταν θέλει να κοντράρει κάποιον εργολάβο για άλλους λόγους. Μόνο τότε ανεβαίνει σε κάνα καράβι κι αυτός και ο Φάκαρος για παρέμβαση. Το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να χώνουν στις καλές δουλειές τους ανθρώπους της κλίμακας τους. Όλοι οι συνάδελφοι συζητούν στο Πέραμα και στους διαδρόμους του συνδικάτου, για το πως τα κομματικά τους στελέχη και άλλοι από αυτούς χώνονται σ' όλες τις "καλές δουλειές" με τους εκβιασμούς της Επιτροπής Υγιει-

νης και Ασφάλειας ή επειδή είναι μέλη της διοίκησης.

Σε ό,τι αφορά το άλλο αίτημα, το αίτημα της επέκτασης της σύμβασης και σε εργολάβους εκτός Ζώνης που δουλεύουν με εργαζόμενους από άλλους χώρους στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά-Ελευσίνας, εκεί είναι που γίνονται πολύ ύποπτοι, ότι κάτι καλό θέλουν, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι στο Πέραμα και στα Καρνάγια πολλοί εργολάβοι σπάνε τα μεροκάματα με τους Αλβανούς και Έλληνες μεταλλεργάτες. Κι όμως δεν κάνουν τίποτε. Όλο δεν ξέρουν, γιατί δεν τους κάνουν καταγγελίες στο Συνδικάτο, λες και αυτοί που μαζεύουν οι εργολάβοι εκτός Ζώνης από τη Μάντρα και τα Μέγαθα τους κάνουν καταγγελίες. Εδώ πουλάνε τους εργάτες στο Πέραμα, και τους έπιασε ο πόνος για τους απ' έξω; Ποιος

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΛΗΣΤΡΙΚΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ

Οι βαλκανικές αστικές τάξεις συνεχίζουν να αντιδρούν στην προσπάθεια καταλήστευσης της εθνικής τους οικονομίας απ' τη μεριά του ελληνικού υποϊμπεριαλισμού, στα πλαίσια της στρατηγικής του "ορθόδοξου τόξου".

Στη Βουλγαρία σημειώθηκε αντίδραση σχετικά με την πώληση του βουλγαρικού τηλεπικοινωνιακού οργανισμού (BTC) στον ΟΤΕ πράγμα που ανάγκασε την εταιρεία να ανεβάσει δυο φορές το τίμημα από 180 σε 250 και τελικά σε 280 δις δρχ. Έτσι η βουλγαρική αστική τάξη καθυσχάστηκε, και ο υπουργός Άμυνας Μπ. Νόεφ δήλωσε πως δεν τίθεται πλέον ζήτημα εθνικής ασφάλειας από την αγορά της BTC (*Ελευθεροτυπία*, 25/2).

Με την απειλή πτώσης του τιμήματος η ελληνική εταιρεία κατέφερε τον Απρίλη να προκαλέσει δηλώσεις και άλλων βουλγάρων υπουργών ότι η πώληση βρίσκεται πλέον σε τελική ευθεία. Στις 13 Απρίλη η βουλγαρική κυβέρνηση έδωσε την έγκριση για την οριστικοποίηση της αγοράς.

Την ίδια στιγμή ο μακεδονικός τύπος κατηγορεί ελληνικές επιχειρήσεις που δρουν στη χώρα για τις στενές σχέσεις τους με το κυβερνών VMRO. Συγκεκριμένα η εφημερίδα *Μακεντόνια Ντένες* κατηγορεί τον ιδιοκτήτη της ε-

ταιρείας "Νίκας-Σκοπ", Παναγ. Νίκα, ότι χρηματοδότησε την προεκλογική εκστρατεία του κόμματος και ότι μέρος των χρημάτων καρπώθηκαν επιφανείς υπουργοί. Ακόμη η *Ουτρίεσκι Βέσνικ* κατηγορεί την κυβέρνηση ότι ξεπουλά τη χώρα στους Έλληνες.

Η ελληνική επιχειρηματική επίθεση στα Βαλκάνια συνεχίζεται ακάθεκτη. Ο Παπαδήμας συμφώνησε με το διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας της Δημοκρατίας της Μακεδονίας (28/2) τη βελτίωση των διακρατικών σχέσεων και την προσφορά από μέρους της ελληνικής πλευράς τεχνικής βοήθειας. Στα τέλη του προηγούμενου έτους συμφωνήθηκε επίσης, η επισκευή και ο εκσυγχρονισμός του δικτύου διανομής ηλεκτρικού ρεύματος από τη ΔΕΗ στην Κορυτσά της Αλβανίας. Στις αρχές Μάρτη πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη ημερίδα του Συνδέσμου Εξαγωγέων Β. Ελλάδας και του επιτελείου του υπουργού Εθνικής Άμυνας Τσοχατζόπουλου (ΕΠΓΕΘΑ), όπου αποφασίστηκε η έναρξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας του στρατού. Ο γενικός διευθυντής του ΕΠΓΕΘΑ Ευάγγελος Χωραφάς είπε: "Θεωρούμε λοιπόν ότι στην αμυντική διπλωματία που αναπτύσσουμε, η οικονομική διάσταση της είναι πολύ σημαντική. Στην ουσία είναι αυτή που θα διασυνδέσει το φυσικό χώρο της Βόρειας Ελλάδας με τη βαλκανική ενδοχώρα"

(*Ελευθεροτυπία*, 2/3). Ο στρατός μετατρέπεται έτσι σε βασικό παράγοντα της οικονομικής ζωής, σύμφωνα με τη ρώσικη και κινέζικη συνταγή, ενώ η απομάκρυνση του από τη Δύση επιτρέπει την εύκολη χειραγώγησή του από τα ρώσικα αφεντικά με σκοπό την επέκταση και την εξάρτηση των Βαλκανίων.

Ο σοσιαλϊμπεριαλισμός χρησιμοποιεί τη χώρα μας για τον έλεγχο της στρατηγικής περιοχής των Βαλκανίων, όμως έχει την άνεση ενός αμεσότερου ελέγχου: Διατηρεί το μονοπώλιο του φυσικού αερίου.

Στα τέλη του Δεκέμβρη η Μπουλγκάργκαζ ανακοίνωσε επενδύσεις εκσυγχρονισμού των αγωγών αερίου με σκοπό την αύξηση των ποσοτήτων που λαμβάνουν η Ελλάδα, η Βουλγαρία και η Τσετσενία. Τα έργα δανειοδοτήθηκαν από τη Γκαζπρόμ (48 εκατομμύρια δολάρια). Τέλος, η ρώσικη εταιρεία πετρελαίου LUKOIL διαπραγματεύεται την αγορά των κατεστραμμένων διυλιστηρίων του Νόβι Σαντ στη Σερβία, ενώ η κινέζικη Zhongxing Telecom ενδιαφέρεται για τις σέρβικες τηλεπικοινωνίες.

Άλλωστε το Πεκίνο πρόσφερε πιστώσεις 225 εκατομμυρίων δολλαρίων για να βοηθήσει την κινέζικη εταιρεία τηλεπικοινωνιών να συμβάλει στην ανόρθωση του γιουγκοσλαβικού συστήματος τηλεπικοινωνιών (*Ελευθεροτυπία*, 12/4).

...ΕΡΓΑΣ

το πιστεύει συνάδελφοι;

Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση με επικεφαλής Σημίτη-Ααλιώτη κλείνουν τη Βιομηχανία του Πειραιά, ο Πουντίδης και η κλίκα του στην ίδια γραμμή με την κυβέρνηση θέλουν να διώξουν τα καράβια από το Πέραμα, ακόμη θέλουν να βγάλουν με οποιoδήποτε πρόγραμμα απεργίες, χωρίς πραγματικά αιτήματα για προεκλογική προπαγάνδα, μπας και πάρουν κάνα ψήφο.

Εμείς λέμε, και αυτή ήταν η πρότασή μας στο Συμβούλιο του Συνδικάτου, ότι σήμερα το λιμάνι δεν σηκώνει απεργίες. Γιατί αυτές θα μας καταστρέψουν όλους μαζί, εργοδότες και εργατές. Όμως αυτοί που θα την πληρώσουν θα είναι οι εργατές που δεν έχουν "στον ήλιο μοίρα" και δεν μπορούν πια να αλλάξουν επάγγελμα.

Γι' αυτό και καταψηφίσαμε την πρόταση του Πουντίδη για απεργίες. Εδώ πρέπει ν' αναφέρουμε και τη στάση του Πολίτη που λέει και κάνει τα πιο αλλοπρόσαλλα πράγματα στο συμβούλιο. Στην τοποθέτησή του, είπε ότι "δεν συμφωνώ με την 24ωρη απεργία", και στο τέλος την ψήφισε.

Η δική μας πρόταση που την καταθέτουμε στον κλάδο με αυτή την ανακοίνωση είναι η εξής:

Να υπογραφεί η σύμβαση με τα περσινά θεσμικά, συν την αύξηση που θα συμφωνήσουμε. Αν κάποιος εργοδότης είναι ανεύθυνος για το μέλλον της Ζώνης και θέλουν να κόψουν το 30%, εμείς που είμαστε αποφασισμένοι να την κρατήσουμε ανοιχτή, πρέπει να τους απαντήσουμε ότι "θα μας βρουν μπροστά στους" στην καθημερινή δράση μας, και θα τους δημιουργήσουμε τόσα προβλήματα που θα αναγκασθούν να την υπογράψουν. Έτσι κι αλλιώς η σύμβαση ισχύει για αρκετό καιρό μετά τη λήξη της, και το μόνο που θα χάσουμε θα είναι η αύξηση γι' αυτό το διάστημα.

Συνάδελφοι,

Όλοι εσείς που συμφωνείτε σ' αυτά που λέμε, μην κάθεστε απαθείς και κοιτάτε από μακριά. Ελάτε μαζί μας για να σώσουμε το λιμάνι. Αύριο θα είναι αργά. Την απόφαση για τις απεργίες στη συνέλευση ο Πουντίδης την πήρε με 30 ψήφους υπέρ, 15 κατά και 5 λευκά.

Αν νομίζετε ότι 30 άνθρωποι πρέπει να διαλύσουν τον κλάδο μας και μα μας ρίξουν στην ανεργία και την πείνα, τι να πούμε;

Έχουμε σταθεί όρθιοι για πάρα πολλά χρόνια και θα συνεχίσουμε να πολεμάμε για τα δίκαια της τάξης μας.

Δεν μας αξίζει η ανέχεια και η εξαθλίωση. Δεν επιτρέπεται μια δράκα τραμπούκων να καθορίζει τις τύχες των οικογενειών μας.

Πέραμα, 14 Μαρτίου 2000».

ΗΤΤΑ ΤΩΝ "ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ" ΤΟΥ ΜΛ ΚΚΕ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Θα κάνουμε εδώ μερικές επισημάνσεις για τη φασιστική προεκλογική τακτική των Διαρρηκτών του ΜΛ-ΚΚΕ και για το αποτέλεσμα τους σε ψήφους. Οι μικροαστοί αλαζόνες έχοντας πάρει σχεδόν 17000 ψήφους στις Ευρωεκλογές και αφού πέτυχαν μια "ενοχή" με την Α/συνέχεια που είχε πάρει περίπου 10000 ψήφους νόμισαν ότι έφτιαξαν το κόμμα της εργατικής τάξης, χωρίς εργατές!!! Επικεφαλείς στη γραμμή του Φαιοκόκκινου μετώπου σε όλα τα πολιτικά ζητήματα όσο δυναμώνει ο σοσιαλφασισμός στη χώρα έφτασαν στο σημείο να αρθρογραφούν στο φασιστικό περιοδικό «**Άρδην**». Παρέα με Ζουράρι, Καραμπελιά, Λαφαζάνη και Χαραλαμπίδη, μοστράρουν περήφανα οι Τσιριγώτης και Ρινάλντι, εκπρόσωποι του "ΜΛ-ΚΚΕ-ΑΡΙΣΤΕΡΑ".

Οι σοσιαλφασιστές του "Μ-Λ ΚΚΕ" μόλις αισθάνθηκαν ότι ισχυροποιούνται άρχισαν να δείχνουν την αλαζονεία και τον τραμπουκισμό τους. Οι ομιλίες τους στην Τηλεόραση ήταν ενδεικτικές της συμπεριφοράς τους με τον Τσιριγώτη να διατυμπανίζει ότι είναι ο συνδυασμός των 27000 ψήφων. Το τελικό αποτέλεσμα των 5869 ψήφων δεν δικαίωσε τον κομπασμό τους. Η ανάλυση αυτού του αποτελέσματος ως προς τις ψήφους που αναλογούν στο "ΜΛ-ΚΚΕ" οι οποίοι υπολογίζονται γύρω στις 3800, και σε σύγκριση με τις βουλευτικές του 1996 που οι Διαρρήκτες μόνοι τους είχαν πάρει 4000 ψήφους, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι υπέστησαν μία απόλυτη πτώση. Ήταν μάλιστα οι μόνοι από την εξωκοινοβουλευτική λεγόμενη ή πραγματική αριστερά που είχαν πτώση. Πρόκειται για μία πραγματική τραγωδία γι' αυτό το πολύ επικίνδυνο σοσιαλφασιστικό ρεύμα.

Η βασική ήττα τους ήταν από το "ΚΚΕ (μ-λ)" και το ΝΑΡ και οφείλεται κατά τη γνώμη μας στο ότι οι Διαρρήκτες δεν μπόρεσαν να πάρουν ψήφους από τους δυσαρεστημένους του ψευτοΚΚΕ όπως οι άλλοι δύο. Γιατί η βασική δυσαρέσκεια της βάσης του ψευτοΚΚΕ ήταν για το μέτωπο με τους φαιούς Κανελλή-Ζουράρη. Αυτή τη δυσαρέσκεια την εγκλώβισε σ' ένα βαθμό μέσα του το ψευτοΚΚΕ με τον "διαφωνούντα" Κωστόπουλο. Την υπόλοιπη την καρπώθηκαν οι δεξιόι αντικαπιταλιστές του "ΚΚΕ (μ-λ)" και του ΝΑΡ που ιδεολογικά είναι βουτηγμένοι στον τροτσκισμό. Αντίθετα οι φαιοκόκκινοι σοβινιστές Διαρρήκτες και Α/συνέχεια που "παί-

ζουν" στον αντιιμπεριαλισμό ήταν αδύνατο να επιστρέψουν από αυτή τη δυσαρέσκεια. Έτσι απομονώθηκαν άσχημα.

Στην αρχή όμως της καμπάνιας τους όταν ένιωθαν πανίσχυροι και ηγεμόνες, οι Παπαδόπουλος και Ρινάλντι, έκαναν μία θρασύτατη επίθεση, ιδιαίτερα ο πρώτος, στο εκλογικό περίπτερο της ΟΑΚΚΕ στην πλατεία Κάνιγγος που το έχουν σεβαστεί όλες οι πολιτικές δυνάμεις με εξαίρεση πέρσι τη ναζιστική Χρυσή Αυγή. Αυτοί λοιπόν απαιτούσαν να μην κολλήσουμε τις αφίσες μας πάνω από τις δικές τους στο μοναδικό ταμπλό αυτής της πλευράς της πλατείας που βρισκόταν στην πλάτη ακριβώς του περιπτέρου μας. Το επιχείρημα τους ήταν ότι είχαν κολλήσει πριν από εμάς. Απαίτησαν δηλαδή να έχουμε το περίπτερο μας περιτριγυρισμένο από αφίσες και χαρτόνια τους, ενώ οι ίδιοι είχαν το δικό τους περίπτερο στην άλλη πλευρά της πλατείας. Όταν με αποφασιστικότητα οι σύντροφοι μας υπερασπίστηκαν το περίπτερο μας ο Παπαδόπουλος δήλωσε ότι θα φέρει "κόσμο να μην αφήσουν τίποτα". Μας θύμισαν τον Θεοδωράκη που απειλούσε ότι θα φέρει τους οικοδόμους από την Κοκκινιά στα πρώτα Πολυτεχνεία. Πέρα από τη φραστική επίθεση, δεν τόλμησαν να συνεχίσουν τους τραμπουκισμούς εναντίον μας.

Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, επίθεση δέχθηκε από τους Διαρρήκτες και το ΝΑΡ στο Βύρωνα. Σύμφωνα με την εφημερίδα του ΝΑΡ, *ΠΡΙΝ* ότι την "Τετάρτη το βράδυ ομάδα συντρόφων του ΝΑΡ από την τοπική ΚΟΒ (Βύρωνα-Καισαριανής) τοποθέτουσε χαρτόνια σε κεντρικούς δρόμους του Βύρωνα. Λίγο αργότερα, κι ενώ είχαν τελειώσει, ομάδα του ΜΛ ΚΚΕ/ΑΡΙΣΤΕΡΑ με επικεφαλής τον Τσιριγώτη, κολούσε αφίσες πάνω στα χαρτόνια του ΜΕΡΑ. Όταν οι σύντροφοι του ΝΑΡ διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτή την ενέργεια τους απάντησαν με χαρακτηρισμούς που παραπέμπουν σε άλλες εποχές...". Φθάσαμε να κινδυνεύουν οι πρόην κνίτες από τες Διαρρήκτες.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι οι Διαρρήκτες έκαναν μία τεράστια καμπάνια με χαρτόνια και αφίσες, σα μικρομέγαλοι φαιοκόκκινοι ανάλογη με αυτή των κομμάτων εξουσίας, δείγμα κι αυτο της αλαζονείας τους. Σε αυτή την καμπάνια δεν προπαγάνδισαν καμία θέση, αλλά σα γνήσιοι κνίτες ζητούσαν μόνο ψήφο.

ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ

ΑΝΤΕΞΕ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΩΣΕ Η ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 1

πόρτες των σχολείων καταργώντας τις κούφιες κνίτικες καταλήψεις του '99, ίσα που επιβίωσε σαν βουλευτής, αλλά αποκεφαλίστηκε σαν υπουργός δικαιοσύνης. Τέλος ο Αρσένης που προσπάθησε να ανατρέψει το σχολικό καθεστώς της διάλυσης και του εκφυλισμού που έστηναν για χρόνια οι φαιοκόκκινοι στα σχολεία, αποκεφαλίστηκε σαν υπουργός. Αλλά για να μην καταλάβει την ακριβή πηγή του χτυπήματος μπήκε στη θέση του ο άνθρωπος του Συγκροτήματος Λαμπράκη, Ευθυμίου. Το ίδιο δεν μπήκε Λαλιωτικός στη θέση του Γιαννόπουλου. Την ίδια τύχη είχε και ένα από τα πιο δημοφιλή στελέχη της προηγούμενης κυβέρνησης, ο Βενιζέλος, ο οποίος βαρύνεται με "ανάλογα εγκλήματα" που ίσως ούτε φαντάζεται ότι τα διέπραξε. Ο Βενιζέλος βγήκε πολύ μπροστά στο πλευρό του Αρσένη καταγγέλλοντας κυρίως το μέτωπο της εκπαιδευτικής αντιμεταρρύθμισης, αλλά και κάθε άλλο φαιοκόκκινο κίνημα. Γι' αυτούς τους λόγους θα πρέπει να ήρθε σε ανοιχτή σύγκρουση με τον Λαλιώτη, η οποία έγινε ευρύτερα αντιληπτή ή σε ένα πιο στενό κύκλο, τουλάχιστον δύο φορές. Την πρώτη όταν αποκάλυψε τον Λαλιώτη στους εργαζόμενους των Λιπασμάτων σαν αποκλειστικά υπεύθυνο του κλεισίματος του εργοστασίου και τη δεύτερη και πιο θανατερή, όταν κατήγγειλε επανειλημμένα την εκλογική "επικοινωνιακή πολιτική" του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή τον ίδιο το Λαλιώτη που την είχε πάρει αποκλειστικά στα χέρια του.

Τέτοιας φύσης πρέπει να είναι και η εκκαθάριση του Σουμάκη που είχε συγκρουστεί με τους κνίτες στον Πειραιά, αν και είχε σε μεγάλο βαθμό υποχωρήσει σ' αυτούς. Ο Σουμάκης αποδείχτηκε από εκείνους τους τύπους που ορκίζονται στο όνομα του Σημίτη, και αυτός σα νέος Παπανδρέου τους μαχαιρώνει πισώπλατα. Πέρα από τα κεντρικά αυτά πολιτικά χτυπήματα στο ηγετικό επίπεδο, δόθηκαν χτυπήματα και σε ηγετικά στελέχη, άλλων, αδυνατισμένων από προηγούμενες εκκαθαρίσεις, τάσεων όπως οι κεντρικές προέλευσης σοβινιστές του ΠΑΣΟΚ τύπου Πεπονής, Χαραλαμπίδου και Βερυβάκη. Αφού χάσανε παλιότερα υπουργικές θέσεις, χάσανε τώρα και τις βουλευτικές τους θέσεις. Με την εξαφάνισή τους από τη βουλή μια ολόκληρη πολιτική τάση του ΠΑΣΟΚ κυριολεκτικά τσακίστηκε. Οι ρωσόδουλοι που της φυλάγανε πολλά μπορούσαν να την χτυπήσουν μόνο τώρα αφού την παρόπλισαν με την ασύλληπτη γι' αυτούς κι αιφνιδιαστική κάλπικη ελληνοτουρκική ειρήνη.

Τέτοιας έκτασης αποκεφαλισμοί δεν επιτρέπεται να γίνονται με τρόπο που τα θύματα να συσπειρώνουν γύρω τους πλατιά ρεύματα δυσαρεστημένων. Η γενική αρχή τέτοιων εκκαθαρίσεων είναι ο σταδιακός τεμαχισμός και όχι το "μια κι έξω".

Η βρώμικη συμμορία προσπάθησε λοιπόν να δώσει μια μικρή ικανοποίηση στους αποκεφαλισμένους αντικνίτες της προηγούμενης φάσης, Παπαδόπουλο και Πάγκαλο, που είχαν χάσει τα πανίσχυρα υπουργεία Εσωτερικών και Εξωτερικών

αντίστοιχα. Έτσι ναι μεν τους έφερε πίσω, αλλά υποβιβασμένους σε υπουργούς Υγείας και Πολιτισμού. Κι αυτοί με τη γνωστή περηφάνεια του πασοκικού στελέχους που στερείται πολιτικού αέρα, το δέχτηκαν διευκολύνοντας αυτή τη μέθοδο που έχει στόχο τη διάσπαση των εκκαθαρισθέντων. Σε αυτό το σημείο έδειξε τη σχετική υπεροχή του ο Βενιζέλος που αρνήθηκε τον υποβιβασμό του. Η στάση του αυτή σήμαινε κάποια πολιτική απώλεια για τη συμμορία, όσο ακριβώς ήταν κέρδος γι' αυτούς η στάση των άλλων δύο.

Πάντως το κύριο αδύναμο σημείο της

του αρχισαμποταριστή της βιομηχανίας, επικεφαλής της Greenpeace και τσιράκι του Λαλιώτη, Ευθυμίου. Το υποκείμενο αυτό δεν θα πρέπει να αφήσει όρθιο εργοστάσιο για εργοστάσιο. Σταθεροποίηση επίσης σημαίνει η υπουργοποίηση του λαλιωτικού Χρυσόχοϊδη. Επίσης τέτοιας φύσης είναι η εκλογή τύπων του ΣΥΝ σαν τον Βούγια στη Θεσσαλονίκη, της Κούρκουλα στη Β' Αθήνας και του Φασούλα στον Πειραιά ο οποίος δεν μπορεί παρά να μπήκε σ' αυτή τη θέση με την έγκριση του Λαλιώτη σαν άνθρωπος του Ολυμπιακού, δηλαδή του Κόκκαλη. Αν κοιτάξει κανείς τον κατάλογο των τόσο πολλών

γραφειοκρατικών στοιχείων από τις πιο ισχυρές κομματικές φράξιες. Αφού η πιο ισχυρή κομματική φράξια είναι σήμερα η "αγία τριάδα" Σημίτη - Λαλιώτη - Γ. Παπανδρέου μπορεί να συμπεράνει κανείς την κύρια πλευρά αυτής της ανανέωσης. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση κάποιου Χρύσας Αράπογλου στη Θεσσαλονίκη που σαν πρόεδρος του ΣΑΕ (Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού) για τον Εύξεινο, φρόντισε να φέρει καραβιές ψηφοφόρων από αυτές τις χώρες. Αυτή βρίσκεται πολιτικά στο κέντρο του σκανδάλου των περιφημών ελληνοποιήσεων, που όχι τυχαία αφορούν ανθρώπους από χώρες της πρώην ΕΣΣΔ που έγιναν Έλληνες γι' αυτό το σκοπό. Δεν έγινε το ίδιο για τους εγκατεστημένους μετανάστες που θα έπρεπε από χρόνια να έχουν αποκτήσει την ελληνική ιθαγένεια. Δεν ξέρουμε σε ποια φράξια ανήκει αυτή, αλλά η γραμμή που την κινεί θα πρέπει να είναι εκείνη του "ορθόδοξου τόξου".

Αυτά ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά της νίκης της ρώσικης συμμορίας των τριών στο ΠΑΣΟΚ. Από γενική άποψη η συμμορία θα κινηθεί αποφασιστικά και με ταχύτητα για να κερδίσει ένα πελώριο έδαφος μέσα στην τετραετία. Κάτω από τα χειροκροτήματα της Δύσης, θα εκκαθαρίζει από ευρωπαϊστές και εθνικιστές το κόμμα και την κυβέρνηση, θα δυναμώνει τους φαιοκόκκινους στην πολιτική, τον κρατικό μηχανισμό, την αυτοδιοίκηση και τα συνδικάτα, ενώ θα δυναμώνει την οικονομική ισχύ του μετώπου εκείνου της ολιγαρχίας που έχει ηγεμόνα τον πράκτορα της Στάζι, Κόκκαλη.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗ Ν.Δ.

Καμιά όμως τέτοια επέλαση δεν θα ήταν δυνατή αν το νέο καθεστώς δεν είχε εξασφαλίσει τον δικό της άνθρωπο στην ηγεσία της Ν.Δ. Είναι ενδεικτικό του αληθινού στρατοπέδου στο οποίο ανήκει ο Καραμανλής το γεγονός ότι ξαφνικά μετά την ήττα της Ν.Δ., όλα τα ΜΜΕ, δηλαδή όλος ο κυβερνητικός τύπος και οι σχολιαστές του, συμφώνησαν στο ότι ο Καραμανλής ήταν νικητής. Το κόμμα έχασε, ο αρχηγός νίκησε. Αυτό το πρωτοφανές απατεωνίστικο τέχνασμα το στήριξαν στην αύξηση του ποσοστού ψήφων της Ν.Δ. Όμως η διαφορά με την οποία ένα κόμμα χάνει την εξουσία από ένα άλλο είναι το δευτερεύον σε σχέση με το κεφαλαιώδες γεγονός ότι χάνει την εξουσία. Και μάλιστα τη χάνει από ένα κόμμα που έχει καταντήσει δίχως κύρος, που είναι βουτηγμένο στη διαφθορά και το ρουσφέτι και που έχει χάσει εδώ και χρόνια κάθε αληθινή συμπάθεια μέσα στην κοινωνία ολόκληρη. Κι όμως ο Καραμανλής στέφθηκε ομόφωνα νικητής. Μόνο ο Μητσοτάκης βρήκε ως τούτη τη στιγμή το κουράγιο να μην αναγνωρίσει αυτή τη νίκη.

Στην πραγματικότητα η ήττα της Ν.Δ. οφειλόταν στον τρομακτικό ακρωτηριασμό που επέβαλε σ' αυτό το κόμμα ο Καραμανλής με την διαγραφή ή την υποχρέωση σε αποχώρηση σχεδόν όλης της πιο συνεπούς δημοκρατικής του και φιλοευρωπαϊκής πτέρυγας που εκφραζόταν από τους Σουφλιά, Μάνο, Ανδριανόπουλο, Παπακωνσταντίνου, Κοντογιαννόπουλο. Η επιστροφή του Μάνου ήταν η επιστρο-

Δημοσιεύουμε παρακάτω ανακοίνωση του Ουράνιου Τόξου για τις εκλογές

«Φλώρινα, 31/03/2000

Το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ δεν συμμετέχει στις εκλογές της 9 Απριλίου 2000. Η μεγάλη οικονομική επιβάρυνση μιας δεύτερης κατά σειρά εκλογικής αναμέτρησης λίγους μόνο μήνες μετά τις εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αποτέλεσε ανυπέρβλητο εμπόδιο, καθιστώντας απαγορευτική τη συμμετοχή του στις επικείμενες εκλογές.

Η πολιτική παρέμβαση του κόμματος στο αμέσως προσεχές διάστημα θα καθορισθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέσα από τη συμμετοχή του στο συνασπισμό των μειονοτικών και περιφερειακών κομμάτων "Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία" (ΕΦΑ) και την κοινοβουλευτική ομάδα "GREENS / ΕΦΑ", ιδιαίτερα δε μετά τις 20 Απριλίου 2000 ημερομηνία μετά την οποία το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ θα αποτελεί πλήρες μέλος της ΕΦΑ.

Σε ότι αφορά τα πολιτικά πράγματα στη χώρα μας, στην πολιτική σκηνή αλλά και σε επίπεδο κοινωνίας υπάρχουν (αυτό φάνηκε ιδιαίτερα με τον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία), δύο ιδεολογικοπολιτικοί πόλοι. Ο πρώτος αποτελείται από μία ιδιότυπη συμμαχία από "εθνικοσοσιαλιστές αριστερούς", όπως εκφράζεται κύρια από το ΚΚΕ, ομάδες ακροδεξιών από κοινοβουλευτικούς και εξωκοινοβουλευτικούς χώρους και εκκλησιαστικούς κύκλους. Αυτή η "συμμαχία" εκφράζει εθνικιστική, αντιευρωπαϊκή πολιτική ιδεολογία, επικίνδυνη για τη δημοκρατία, την ειρήνη και τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας. Ο δεύτερος αποτελείται από πολιτικές δυνάμεις που βρίσκονται ως ατομικές εκφράσεις σε διάφορους πολιτικούς χώρους, ως συμπαγείς μικρές πολιτικές δυνάμεις στο χώρο της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και μεμονωμένα άτομα (πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι κ.ά), ο οποίος σε αντίθεση με τον πρώτο πόλο εκφράζει αντιεθνικιστική, ευρωπαϊκή πολιτική ιδεολογία, ωφέλιμη για τη δημοκρατία, την ειρήνη και τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας. Δυστυχώς ο δεύτερος πόλος δεν συνιστά μέχρι σήμερα μαζικό πολιτικό ρεύμα.

Αυτή η κατάσταση είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα του εθνοκεντρικού ελληνορθόδοξου μοντέλου πάνω στο οποίο, από την ίδρυση του και για δεκαετίες, δομήθηκε το σύγχρονο νεοελληνικό κράτος.

Σε ότι αφορά τις επικείμενες εκλογές το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ πιστεύει πως πρέπει να υποστηριχθούν θέσεις που εκφράζουν με σαφήνεια θετικές πολιτικές σε ζητήματα του σεβασμού της διαφορετικότητας σε γλωσσικό, πολιτιστικό ή κοινωνικό επίπεδο, με βασική προϋπόθεση την αναγνώριση και το σεβασμό των δικαιωμάτων τόσο της Μακεδονικής όσο και της Τούρκικης εθνικής μειονότητας, ως τέτοιες, θέσεις ιδιαίτερα σημαντικές για την ανάπτυξη της πολιτικής δημοκρατίας στη χώρα μας.

Να υποστηριχθούν πολιτικές δυνάμεις που τίθενται όχι αόριστα υπέρ του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της χώρας, της ειρήνης και της δημοκρατίας, αλλά είναι ταυτόχρονα αντίθετες με "ανατολικορθόδοξες" επιλογές και εθνοκεντρικές αντιλήψεις όπως αυτές εκφράζονται από τον κυρίαρχο ιδεολογικοπολιτικό πόλο σήμερα.

Το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ τέλος καλεί τους ψηφοφόρους, τους φίλους, αλλά και όλους τους πολίτες να υποστηρίξουν με την ψήφο τους εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις που εκφράζουν θέσεις κοντά σε αυτές που υποστηρίζει το ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ μέσα από το πολιτικό του μανιφέστο.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ»

που πήγε να καλύψει η τριάδα με την υπουργοποίηση Πάγκαλου - Παπαδόπουλου ήταν ότι αυτοί οι δύο, μαζί με τον Βενιζέλο είναι μέλη του Εκτελεστικού στο οποίο η τριάδα δεν έχει ακόμα μόνη της πλειοψηφία. Πρέπει λοιπόν να τους διασπάσει τουλάχιστον ώσπου να τους καθαιρέσει από αυτό το σημαντικό πόστο.

Μέχρι τώρα περιγράψαμε την κύρια, την καταστροφική σε βάρος των εχθρών της, πλευρά της σημαντικής νίκης. Υπάρχει βέβαια και η "θετική" πλευρά της ίδιας της ανάπτυξης των θέσεων αυτού του μετώπου. Μπορεί κανείς να δει σαν εκφράσεις αυτής της ανάπτυξης την υπουργοποίηση

αγνώστων εκλεγμένων "νέων και γυναικών" του ΠΑΣΟΚ δεν θα μπορέσει να αποφύγει τη σκέψη ότι ένας άγνωστος νέος, και ακόμα περισσότερο μια άγνωστη νέα, δεν μπορούν να εκλεγούν σήμερα παρά μόνο επειδή τους στηρίζει δαιμονιωδώς ο πασίγνωστος και παλιός καλός κομματικός μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ. Η περιφημη ανανέωση των βουλευτών είναι τελικά η έκφραση ότι πιο σάπιου, ότι πιο γερασμένου και ότι πιο διεφθαρμένου υπάρχει στο ΠΑΣΟΚ. Αυτό έρχεται στην εξουσία μόνο χάρη σ' ένα κομματικό πραξικόπημα που είναι η ξαφνική προώθηση των πιο αγνώστων στους ψηφοφόρους

φή ενός χρεοκοπημένου που έδινε τόσο λίγο κύρος στη ΝΔ, όσο λίγο ήταν το κύρος που είχε απομείνει στον ίδιο.

Από πολιτική άποψη αυτός ο ακρωτηριασμός ήταν χειρότερος απ' όσο ήταν από καθαρά οργανωτική ή στενά ψηφοθηρική άποψη. Γιατί το μεγάλο πλεονέκτημα του Σημίτη σε όλη την προηγούμενη περίοδο ήταν ότι εμφανίστηκε μπροστά στο λαό σαν εκφραστής της δημοκρατίας, του ευρωπαϊσμού και της πρόόδου γε-

νικά. Αυτός ο "αδελφός" του Κόκκαλη που κάλυψε τη σφαγή των Τσετσένων και βοήθησε όσο μπορούσε τον ναζιστή Χάϊντερ, αυτός ο μαχητικός κατεδαφιστής της βιομηχανίας συνδαιτημόνας του Χριστόδουλου και προσκυνητής του Αγίου Όρους, αυτός ο άθλιος διπρόσωπος, φάνταζε μπροστά στον Καραμανλή του σοβινισμού, του μόλις καλυμμένου αντιευρωπαϊσμού και του αντιτουρκισμού, τον Καραμανλή του Καμμένου, του Βαρ-

βιτσιώτη και του Καρατζαφέρη τουλάχιστον σαν Δαντών.

Με αυτόν τον τρόπο εύκολα ο Σημίτης συγκρότησε απέναντι στην πιο δεξιά ΝΔ όλης της μεταπολίτευσης το πιο πλασματικό δημοκρατικό εξάμβλωμα όλων των εποχών, βγάζοντας από το συρτάρι την παλιά, αλάνθαστη συνταγή για τον άμεσο κίνδυνο μιας δήθεν ρεβανσιστικής δεξιάς των κοινωνικών φρονιμάτων, των διώξεων κ.λπ. Μα η ρεβανσιστική δεξιά για την οποία μιλάει ο Σημίτης είναι ακριβώς εκείνη που προχώρησε πρόσφατα σε εκλογικό μέτωπο στις δημοτικές εκλογές με τους "κομμουνιστές" του ψευτοΚΚΕ που ο ίδιος ονομάζει δημοκρατικές δυνάμεις. Όμως το σημαντικότερο είναι ότι η σημερινή Ν.Δ., όσους φασίστες κι αν έχει προωθήσει στο εσωτερικό της και όσους δημοκράτες κι αν έχει αποκεφαλίσει, εξακολουθεί να έχει πιο πολλούς φιλοευρωπαίους από όσους το ΠΑΣΟΚ.

Στο μεταξύ ο Καραμανλής είχε φροντίσει να ρίξει την ένταση της αντιπαράθεσης και να πνίξει στη γέννησή τους τις δύο μεγάλες καμπάνιες κριτικής που μπορούσαν να αποσπάσουν τα μεσοστρώματα από τον τάχα συνετό και ασφαλή Σημίτη: την καμπάνια ενάντια στην διαφθορά, δηλαδή ενάντια στον Κόκκαλη και την υπόλοιπη πασοκική ολιγαρχία νέα και παλιά, και την καμπάνια τη σχετική με το χρηματιστηριακό κραχ που σε τελική ανάλυση οφειλόταν στις αυταπάτες οικονομικής ανάπτυξης που γενναιόδωρα σκόρπισαν οι σαμποταριστές στα μεσοστρώματα και που έπεσε για καλή τύχη της ΝΔ πάνω στις εκλογές.

Τελικά ο Καραμανλής δεν αντιπαράταχθηκε ουσιαστικά σε κανένα από τα σημεία της πολιτικής Σημίτη αναλαμβάνοντας να γίνει Σημίτης στη θέση του Σημίτη. Το πιο κραυγαλέο στοιχείο πάντως αυτής της διευκόλυνσης ήταν η παραίτηση του Καραμανλή από τη μεγάλη προεκλογική συγκέντρωση της Αθήνας την τελευταία βδομάδα, συγκέντρωση που την άφησε αποκλειστικά στο ΠΑΣΟΚ. Αυτές οι συγκεντρώσεις εδώ και χρόνια έχουν ένα στόχο: Να δείξουν στους καιροσκόπους ταλαντευόμενους το νικητή και να τους τραβήξουν με το μέρος του. Πρόκειται πάντα για μια επίδειξη δύναμης στην οποία θα διέπρεπε η ΝΔ. Γενικά η ΝΔ είχε το ρεύμα μαζί της.

Γιατί η ΝΔ εκπροσωπούσε σ' αυτές τις εκλογές, εκτός από τα συμφέροντα της αστικής μερίδας που γενικά εκφράζει, και τις διαθέσεις ενός ανερχόμενου πολιτικού ρεύματος μέσα στις μάζες το οποίο έχει κυριολεκτικά σιχαθεί το σημερινό ΠΑΣΟΚ. Η ψηφοφορική βάση του ΠΑΣΟΚ σήμερα αποτελείται από μια πελώρια κρατικοκομματική ακρίδα της λούφας και της διαφθοράς και από μια μάζα δημοκρατών με αντιδεξιά αντανάκλαστικά. Είναι τόσο ανύπαρκτο το θετικό λαϊκό ρεύμα υπέρ του, που δεν έβλεπε κανείς ούτε και στις τελευταίες μέρες αυτών των εκλογών πασο-

κικές σημαίες σ' αυτοκίνητα όπως παλιότερα. Το ΠΑΣΟΚ σήμερα είναι μόνο αντι-ΝΔ, όπως σ' ένα μεγάλο βαθμό το λαϊκό ρεύμα της ΝΔ είναι κύρια αντι-ΠΑΣΟΚ. Η διαφορά είναι ότι το αντι-ΝΔ ήταν το ισχυρότερο ρεύμα στη βάση της κοινωνίας και αντανάκλασε ουσιαστικά τη ρεαλιστική διαπίστωση των μαζών ότι όσο άθλια και να είναι η ηγεσία της ΝΔ, δεν έχει καταφέρει να διαφθείρει τη ΝΔ συνολικά τόσο όσο η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ το ΠΑΣΟΚ.

Αυτό το λαϊκό ρεύμα υπέρ της ΝΔ είναι που έφτασε παρά λίγο να κατεβάσει τη ρωσόδουλη κλίκα Σημίτη - Λαλιώτη - Γ. Παπανδρέου από την εξουσία παρά τις προσπάθειες του Καραμανλή να το ευνοήσει. Αυτό το ρεύμα έκανε πελιδνό το Λαλιώτη την τελευταία βδομάδα, τον υποχρέωσε να γίνει ανοιχτός πολιτικός τραμπούκος και να μισηθεί από το μισό λαό, αυτό το ρεύμα έριξε τα μάσκα του τίμιου αντιδημαγωγού Σημίτη και τον ανάγκασε να υψόσχηται την τελευταία στιγμή όλα όσα για μήνες καταδίκαιζε σαν δημαγωγία των αντιπάλων του.

Εκεί φάνηκε πόσο αδίστακτη ήταν αυτή η συμμορία προκειμένου να κρατήσει την εξουσία. Τον μόνο που άφησε στο απυρόβλητο το καθεστώς αυτές τις δύσκολες ώρες, ήταν ο Γ. Παπανδρέου ο οποίος αποτελεί τη χρυσή εφεδρεία του όταν όλη η χώρα θα έχει κάνει εμετό τον Σημίτη.

Αυτό το ίδιο καθεστώς είναι λοιπόν εκείνο που αμέσως μετά την ήττα της ΝΔ βγήκε να την ονομάσει νίκη και τον Καραμανλή νικητή. Και βέβαια η βοήθεια ήταν αμφίπλευρη. Η πρώτη ανακοίνωση της ΝΔ ήταν η στήριξη της νέας κυβέρνησης αφού όπως είπε ο εκπρόσωπος της ΝΔ ο ελληνικός λαός "απεδέχθη το μήνυμα της ΝΔ ένα μήνυμα συναίνεσης και συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων και για αυτό ακριβώς έδωσε αυτή την ισοδυναμία στα δύο μεγάλα κόμματα" και εξέφρασε την ελπίδα "και το ΠΑΣΟΚ να επιδιώξει τη γόνιμη συνεργασία με τη ΝΔ". Ενώ δηλαδή αυτή η ισοδυναμία ψήφων ήταν έκφραση της πιο σκληρής και ανελέητης αντίθεσης στη βάση της κοινωνίας, ο Καραμανλής τη μετέτρεψε σε απόδειξη συναίνεσης, δηλαδή συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ. Η άμεση εκδήλωση αυτής της συνεργασίας ήταν η στήριξη του νέου κυβερνητικού σχήματος, που σηματοδοτεί από μόνο του τη νέα πολιτική γραμμή, με τη δεύτερη ανακοίνωση της ΝΔ που χαρακτηρίζει τη σύνθεση της νέας κυβέρνησης υπόθεση "προσώπων" ο-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει τους αριστερούς και δημοκρατικούς ανθρώπους που την ψήφισαν ενάντια στο κυρίαρχο ρεύμα της φανεράς ή κρυμμένης φαιοκόκκινης πολιτικής.

Η αύξηση των ψήφων της ΟΑΚΚΕ κατά 30% σε σχέση με εκείνους που πήρε μόνη της το 1993 ή που περίπου της αντιστοιχούσαν όταν κατέβηκε σε σχήμα συνεργασίας το 1996 είναι ένα ιδιαίτερα ελπιδοφόρο γεγονός.

***Μόνο το πρώτο μέρος αυτής της ανακοίνωσης δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία, 12/4, η οποία είχε εμφανίσει την ΟΑΚΚΕ να παίρνει μόνη της 3.500 ψήφους το 1996, ενώ τότε είχε κατεβεί σε συνεργασία με το Ουράνιο Τόξο. Έτσι τελικά εμφάνισε τις δυνάμεις της ΟΑΚΚΕ μειωμένες κατά 70%.**

πότε "δεν την κρίνει τώρα, αλλά θα την κρίνει στο μέλλον από την πράξη των προσώπων". Έτσι η κλίκα Καραμανλή όπως βοηθιέται από την κλίκα Σημίτη να μει-

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ 2000		ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ 1996		ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ 1993		ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 1999	
	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	1126	0,02	3485	0,05	690	0,01	4600	0,07
Α' ΑΘΗΝΩΝ	48	0,01	76	0,02	38	0,01	132	0,03
Β' ΑΘΗΝΩΝ	105	0,01	176	0,02	59	0,01	458	0,05
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ	36	0,02	32	0,02	20	0,01	111	0,07
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ	76	0,04	63	0,03	34	0,02	182	0,10
ΑΤΤΙΚΗΣ	33	0,01	58	0,03	11	0,01	208	0,08
Α' ΘΕΣ/ΚΗΣ	35	0,01	77	0,02	23	0,01	223	0,06
Β' ΘΕΣ/ΚΗΣ	17	0,01	66	0,04	13	0,01	125	0,07
ΑΙΤΟΛ/ΝΙΑΣ	18	0,01	31	0,02	14	0,01	84	0,06
ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ	12	0,02	13	0,02	0	0	32	0,05
ΑΡΚΑΔΙΑΣ	13	0,01	20	0,02	12	0,01	32	0,04
ΑΡΤΗΣ	8	0,01	14	0,02	4	0,01	27	0,05
ΑΧΑΪΑΣ	18	0,01	26	0,01	9	0,00	73	0,04
ΒΟΙΩΤΙΑΣ	24	0,03	39	0,04	11	0,01	62	0,08
ΓΡΕΒΕΝΩΝ	10	0,03	13	0,04	6	0,02	22	0,07
ΔΡΑΜΑΣ	14	0,02	19	0,02	6	0,01	27	0,04
ΔΩΔ/ΝΗΣΟΥ	14	0,01	34	0,03	0	0	76	0,07
ΕΒΡΟΥ	26	0,02	45	0,04	22	0,02	122	0,12
ΕΥΒΟΙΑΣ	14	0,01	30	0,02	9	0,01	92	0,06
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ	2	0,01	7	0,03	0	0	9	0,05
ΖΑΚΥΝΘΟΥ	4	0,02	13	0,05	0	0	21	0,09
ΗΛΕΙΑΣ	17	0,01	32	0,02	11	0,01	67	0,06
ΗΜΑΘΙΑΣ	23	0,02	135	0,13	16	0,02	77	0,08
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	20	0,01	19	0,01	11	0,01	53	0,03
ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ	22	0,06	16	0,05	9	0,02	23	0,08
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	19	0,02	32	0,03	21	0,02	75	0,07
ΚΑΒΑΛΑΣ	11	0,01	36	0,03	15	0,01	57	0,06
ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	12	0,01	19	0,02	13	0,01	67	0,07
ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	8	0,02	116	0,31	0	0	14	0,04
ΚΕΡΚΥΡΑΣ	18	0,03	22	0,03	10	0,01	75	0,11
ΚΕΦΑΛ/ΝΙΑΣ	16	0,06	15	0,05	0	0	39	0,17
ΚΙΛΚΙΣ	16	0,02	93	0,11	0	0	72	0,09
ΚΟΖΑΝΗΣ	14	0,01	120	0,10	17	0,01	55	0,05
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ	0	0	24	0,02	11	0,01	43	0,05
ΚΥΚΛΑΔΩΝ	12	0,01	33	0,04	22	0,03	51	0,07
ΛΑΚΩΝΙΑΣ	13	0,02	14	0,02	0	0	26	0,04
ΛΑΡΙΣΗΣ	17	0,01	61	0,03	18	0,01	110	0,06
ΛΑΣΙΘΙΟΥ	6	0,01	16	0,03	0	0	25	0,05
ΛΕΣΒΟΥ	23	0,03	30	0,04	17	0,02	54	0,08
ΛΕΥΚΑΔΟΣ	4	0,02	7	0,04	7	0,03	22	0,14
ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ	25	0,02	30	0,02	9	0,01	84	0,07
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ	21	0,02	23	0,02	17	0,01	51	0,04
ΞΑΝΘΗΣ	33	0,05	65	0,10	21	0,03	176	0,28
ΠΕΛΛΗΣ	24	0,02	633	0,55	25	0,02	64	0,06
ΠΙΕΡΙΑΣ	14	0,02	19	0,02	0	0	60	0,07
ΠΡΕΒΕΖΗΣ	6	0,01	10	0,02	0	0	26	0,07
ΡΕΘΥΜΝΗΣ	1	0,00	11	0,02	0	0	17	0,04
ΡΟΔΟΠΗΣ	39	0,05	107	0,14	38	0,05	553	0,82
ΣΑΜΟΥ	5	0,02	8	0,03	0	0	25	0,09
ΣΕΡΡΩΝ	19	0,01	43	0,02	14	0,01	104	0,06
ΤΡΙΚΑΛΩΝ	18	0,02	25	0,02	23	0,02	102	0,10
ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	10	0,01	17	0,01	10	0,01	72	0,06
ΦΛΩΡΙΝΗΣ	64	0,15	746	1,71	18	0,04	27	0,07
ΦΩΚΙΔΟΣ	11	0,03	10	0,03	0	0	16	0,05
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	17	0,02	17	0,02	7	0,01	47	0,06
ΧΑΝΙΩΝ	16	0,02	15	0,02	9	0,01	34	0,04
ΧΙΟΥ	5	0,01	14	0,04	10	0,03	19	0,06

συνέχεια από τη σελ. 5

νει στην εξουσία της ΝΔ, βοηθάει αυτή την κλίκα να κάνει την πιο μεγάλη ως τώρα πολιτική της εκκαθάριση στην κοινοβουλευτική ομάδα και το υπουργικό συμβούλιο δίχως να ακουστεί κιχ. Ταυτόχρονα με αυτή τη στάση ο Καραμανλής εξαφανίζει και καταδικάζει όλη την εκστρατεία που ξεκίνησε όλος ο νεοδημοκρατικός τύπος ενάντια στη μηχανή νοθείας με τους "παλλινოსτούντες".

Πραγματικά μέχρι στιγμής οι δύο ηγετικές συμμορίες στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ με το ίδιο αφεντικό, παίζουν τέλεια και νικηφόρα το παιχνίδι τους.

Ο ΠΥΡΗΝΑΣ ΤΩΝ ΦΑΙΟΚΟΚΚΙΝΩΝ ΣΤΑΣΙΜΟΣ-Η ΗΤΤΑ ΤΟΥ ΔΗΚΚΙ

Αυτές οι νίκες εξουδετερώνουν και με το παραπάνω τόσο τις πρακτικές μεγάλες απώλειες του ΣΥΝ που σχολιάσαμε στην αρχή του άρθρου μας, όσο και την αποτελμάτωση των αυτόνομων δυνάμεων και του πολιτικού κύρους του ψευτοΚΚΕ. Μιλάμε εδώ για αυτόνομες δυνάμεις, γιατί ο μεγαλύτερος όγκος των δυνάμεων του ψευτοΚΚΕ βρίσκεται μέσα στο ΠΑΣΟΚ και μέσα στη ΝΔ. Όταν η κλίκα Σημίτη εκκαθαρίζει μεθοδικά όλους τους υπουργούς που αντιστάθηκαν στο ψευτοΚΚΕ αυτό δεν σημαίνει ότι το ψευτοΚΚΕ εκτός από μερικούς "συναδέλφους" στην κορυφή του ΠΑΣΟΚ διαθέτει και μια ευνοϊκή φράζια κοινής γνώμης στα στελέχη και στη βάση του; Το ίδιο δεν συμβαίνει και όταν ο Καραμανλής εκκαθαρίζει στο δικό του κόμμα όλους τους "νεοφιλελεύθερους" που ενοχλούν το ψευτοΚΚΕ;

Η μόνη αληθινή αδυναμία αυτού του άθλιου πρακτορείου του Κρεμλίνου, όπως και του ΣΥΝ, παραμένει πάντως ότι η μεγάλη μάζα του ελληνικού λαού δεν συμπαθεί αυτά τα δύο κόμματα και δεν τα θέλει αυτά τα ίδια να παίζουν έναν ρυθμιστικό ρόλο. Θα ήταν δηλαδή πολύ χειρότερο από το σημερινό εκλογικό αποτέλεσμα ένα άλλο, όπου το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ θα ήταν ισοδύναμα, αλλά σε χαμηλότερη βάση μη αυτόδυναμίας, οπότε ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ θα μπορούσαν να παίξουν το ρόλο του ρυθμιστή σε κυβερνήσεις συνεργασίας όπως το '90 - '91. Φαίνεται ότι ο ελληνικός λαός ανέχεται, ή πιστεύει, πάντως ψηφίζει μόνο τους μεταμφιεσμένους κνίτες, και όχι τους ανοιχτούς.

Φαίνεται ότι αυτή ήταν η μία από τις δύο αιτίες που έκαναν τον Τσοβόλα να πεταχτεί έξω από τη Βουλή. Η μεγάλη μάζα δεν συνεπάρθηκε από την φαιοκόκκινη ιδεολογία του Τσοβόλα. Κόντρα στη γενική φαινομενικά ειρηνόφιλη και ευρωπαϊόφιλη γραμμή των ρωσόφιλων δεν μπορούσε να σταθεί το τουρκοφαγικό και γενικά αντιευρωπαϊκό κήρυγμα του Τσοβόλα. Πιστεύουμε ωστόσο ότι η κύρια αιτία της ήττας του Τσοβόλα είναι η λυσσαλέα επίθεση που δέχτηκε από το καθεστώς.

Ειδικά η κλίκα Σημίτη του εξαγόραζε μέχρι την τελευταία στιγμή στελέχη και τον χτυπούσε με όλα τα μέσα. Η εξήγηση γι' αυτό τον πόλεμο πρέπει να βρίσκεται στο εξής γεγονός: ότι αυτός ο εθνικοσοσιαλιστής κατήγγειλε με όση δύναμη είχε ως την τελευταία στιγμή τον Κόκκαλη. Η επίθεσή του στον Κόκκαλη και σε όλη την ολιγαρχία της οποίας αυτός ηγείται απόδειξε ότι ο Τσοβόλας έμεινε τελικά εκφραστής της μεσαιάς και μικρής αστικής τάξης που κάποτε ακολούθησε το ΠΑΣΟΚ και ύστερα απογοητεύτηκε από αυτό. Ο αντιδυτικισμός και ο σοβι-

νισμός του Τσοβόλα αποδείχτηκε ότι ήταν τέτοιας φύσης και γι' αυτό τελικά δεν κόλλησε ποτέ καλά με εκείνον του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ. Είναι χαρακτηριστικό επίσης που ο Τσοβόλας δεν είχε ποτέ θέση ανοιχτής σύγκρουσης πολιτικής και ιδεολογικής με την Ε. Ένωση όπως το ψευτοΚΚΕ.

Σε κάθε περίπτωση αποδείχτηκε με τον Τσοβόλα, όπως και με τον Χαραλαμπίδη ότι οι σοβινιστές δεν μπορούν να φτιάξουν ισχυρό ανεξάρτητο κόμμα, όπως δεν μπόρεσαν να φτιάξουν και οι φιλοευρωπαίοι φιλελεύθεροι με το Μάνο. Η ελληνική αστική τάξη μπορεί να ζήσει μόνο κάτω από σαφή ιμπεριαλιστική έγκριση και, σήμερα πια, κάτω από την έγκριση του ρώσικου σοσιαλϊμπεριαλισμού.

Το ότι σ' αυτή τη βουλή θα υπάρχουν μόνο τέσσερα κόμματα με απόλυτα ελεγχόμενες από τη Ρωσία ηγεσίες είναι κάτι που πρώτη φορά συμβαίνει μετά τη μεταπολίτευση και αποδεικνύει την ορθότητα της παραπάνω διαπίστωσης.

Η ΟΑΚΚΕ ΑΝΤΕΞΕ ΚΑΙ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕ-Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ

Αυτός ο πολλαπλός εισοδισμός των ρώσων πρακτόρων και των φιλορώσων αστών μέσα στα μεγάλα κόμματα διαμορφώνει πια έναν σιδερένιο κλοιό ο οποίος θα συντρίβει με συντονισμένα πυρά κάθε τάση της αστικής τάξης που θα επιδιώκει πολιτική και οργανωτική αυτονομία από το σοσιαλϊμπεριαλισμό.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να ανοίξει αληθινά ρήγματα σε αυτόν τον κλοιό είναι το πιο συνειδητό κομμάτι της εργατικής τάξης, του εργαζόμενου λαού και της πολιτικής δημοκρατίας που ως τα σήμερα εκφράζεται κύρια από την ΟΑΚΚΕ. Αυτό το κομμάτι μπορεί να δυναμώσει σήμερα σε ευθεία αναλογία με τις καταστροφές που θα προξενούν με αλματώδη ρυθμό στη χώρα οι φαιοκόκκινοι συνωμότες.

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο η ΟΑΚΚΕ διατήρησε και μάλιστα αύξησε τις εκλογικές της δυνάμεις στην κρίσιμη αυτή στιγμή επέλασης των φαιοκόκκινων για την κυριαρχία στην κρατική εξουσία.

Σε σχέση με τους 700 ψήφους του 1993 (θα ήταν αναλογικά 800 αν είχαμε κατεβεί σε όλη τη χώρα) και τους λίγο κάτω από 1000 ψήφους που της αντιστοιχούσαν στο κοινό κατέβασμα με το Ουράνιο Τόξο το 1996, οι σημερινοί 1126 ψήφοι, πάντα κάτω από τις δοσμένες συνθήκες, αποτελούν μια αναμφισβήτητη πρόοδο.

Όταν μιλάμε για τις "δοσμένες συνθήκες" στην περίπτωση της ΟΑΚΚΕ, μιλάμε κυρίως για την τεράστια έλξη του ΠΑΣΟΚ του Γ. Παπανδρέου, του ΠΑΣΟΚ της απάτης "ειρήνη και δημοκρατία" στους κλασικούς ψηφοφόρους της ΟΑΚΚΕ. Αφού αυτό το νέο ΠΑΣΟΚ, της δήθεν ελληνοτουρκικής ειρήνης και του δήθεν αντιεθνικισμού κινδύνευε από την πιο εθνικιστική ΝΔ όλων των εποχών να χάσει την εξουσία, ήταν φυσικό να δεινοπαθήσει από αυτό το κάλεσμα το πιο δημοκρατικό ρεύμα ψηφοφόρων, που είναι εκείνο της ΟΑΚΚΕ.

Είναι χαρακτηριστικό πόσους λίγους ψήφους πήραμε από την τούρκικη μειο-

νότητα, που έδειξε την αγάπη της στην ΟΑΚΚΕ στις ευρωεκλογές, αλλά που τώρα ψήφισε με πάθος ΠΑΣΟΚ.

Αυτό είναι ανεξάρτητο από το γεγονός ότι έτσι κι αλλιώς η τούρκικη μειονότητα ψηφίζει στις βουλευτικές εκλογές κύρια τους υποψήφιους βουλευτές της στα ελληνικά κόμματα γιατί τους χρειάζεται σαν άμεση πολιτική αντίσταση μέσα στην καταπίεσή της. Θα μπορούσε όμως ασφαλώς να δώσει περισσότερους ψήφους στην ΟΑΚΚΕ όπως έκανε και το '96. Η ίδια τάση φάνηκε και με το Ουράνιο Τόξο που, ενώ έριξε τη γραμμή για υπερψήφιση της ΟΑΚΚΕ, αυτή η γραμμή φάνηκε πως μπόρεσε να γίνει πράξη μόνο από τα πιο συνειδητά πολιτικά στελέχη του Ουρ. Τόξου, βασικά στη Φλώρινα. Ακόμα ένα άλλο είδος ψηφοφόρου που στερήθηκε η ΟΑΚΚΕ σ' αυτή τη μάχη ήταν ο άνθρωπος που ταλαντεύεται ανάμεσα σε μας και στον ΣΥΝ, βασικά το δημοκρατικό κομμάτι του ΣΥΝ. Τέτοιοι ψηφοφόροι που βλέπουν σαν πιο συνεπή την ΟΑΚΚΕ την ψήφισαν στις ευρωεκλογές, αλλά δεν την ψήφισαν τώρα υποκύπτοντας αυτή τη φορά στον εκβιασμό, όχι του Σημίτη, αλλά του ΣΥΝ ότι αν δεν ψηφιστεί θα μείνει έξω από τη Βουλή.

Οι ψήφοι της ΟΑΚΚΕ ήταν λοιπόν ψήφοι των πιο συνειδητών και αδιάλλακτων αντιεθνικιστών, αλλά και ανθρώπων που έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν τη ρώσικη πολιτική στην Ελλάδα και τις αληθινές τάσεις τόσο της ηγεσίας Σημίτη, όσο και τη φύση του ΣΥΝ συνολικά.

Ιδιαίτερα πάντως το να καταλάβει ένας δημοκρατικός και ειρηνόφιλος άνθρωπος τη φύση της κυβέρνησης Σημίτη, ιδιαίτερα τη βρώμικη γραμμή Γ. Παπανδρέου, ήταν το πιο δύσκολο πράγμα. Δεν ήταν τυχαίο που η ίδια η ΟΑΚΚΕ καθυστέρησε να καταλάβει το ρωσόδουλο χαρακτήρα του ίδιου του Σημίτη, αν και είχε καταλάβει από την αρχή τον φιλορώσικο χαρακτήρα της κυβέρνησής του. Η πλήρης διόρθωση της γραμμής έγινε στις αρχές του χρόνου λίγους μόλις μήνες πριν τις εκλογές. Ήταν δεμένη με τη διασπαστική επίθεση Λιακόπουλου λίγο πριν τη μεγάλη εκλογική μάχη. Αυτή ήταν επίσης μια αρνητική συνθήκη για την ΟΑΚΚΕ. Βάζοντας πάνω απ' όλα τις αρχές, την ανοιχτή πολιτική πάλη και τη διαφύλαξη της κομματικής ενότητας η ΟΑΚΚΕ έδωσε με ένα πρωτοφανή στα χρονικά του κινήματος τρόπο μια ταυτόχρονα

ματος προσωπικής πρωτοβουλίας και ευθύνης μέσα στις γραμμές της οργάνωσης. Ποτέ ως τώρα η ΟΑΚΚΕ δεν κινήθηκε τόσο σωστά και αποτελεσματικά σε εκλογική μάχη.

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι όταν λέμε ότι η πάλη ήταν νικηφόρα δεν αναφερόμαστε τόσο στον συνολικό αριθμό ψήφων αλλά και στην κατανομή αυτών των ψήφων. Πρέπει να προσεχτεί ιδιαίτερα ο διπλασιασμός των ψήφων της ΟΑΚΚΕ στη Β' Πειραιά ακόμα και σε σχέση με το κατέβασμα του '96, καθώς και ο διπλασιασμός των ψήφων στην Β' Αθήνας σε σχέση με το '93.

Αρχίζουν δηλαδή τώρα να φαίνονται για την ΟΑΚΚΕ τα αποτελέσματα της μαζικής πολιτικής δουλειάς στον Πειραιά καθώς και τα αποτελέσματα της πολιτικής δουλειάς της ΟΑΚΚΕ στην Αθήνα. Αυτό είναι που μας κάνει να πιστεύουμε ότι η επίθεση της νέας κυβέρνησης στη βιομηχανία, στο βιοτικό επίπεδο του λαού και στη δημοκρατία, θα δώσει νέα ώθηση στις αντιστάσεις του λαού και στην ΟΑΚΚΕ.

Το ίδιο πρέπει να πούμε για το βάθεμα των πολιτικών δεσμών του κόμματος με το Ουρ. Τόξο όπως αυτοί εκδηλώθηκαν στους ψήφους της Φλώρινας και ακόμα πιο πολύ στο πολιτικό περιεχόμενο της ανακοίνωσης της Πολιτικής Γραμματείας του Ουρ. Τόξου που δημοσιεύουμε παρακάτω. Τέλος όταν μιλάμε για νικηφόρα εκλογική πάλη εννοούμε και τα λιγότερο χειροπιαστά, αλλά πιο συγκεκριμένα και πιο ουσιαστικά αποτελέσματά της που είναι η κοινοποίηση των θέσεων της ΟΑΚΚΕ στους πιο πλατιούς δυνατούς κύκλους πολιτικά ανήσυχων προοδευτικών ανθρώπων.

Τα πολλά τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά 5λεπτα που δόθηκαν φέτος στα μικρά κόμματα και στα ιδιωτικά κανάλια, βοήθησαν στο να ακουστεί πολύ έντονα και να ζυμωθεί η ξεχωριστή φωνή της ΟΑΚΚΕ. Ακόμα πιο σημαντική θα αποδειχτεί στο μέλλον η δημοσίευση της βασικής πλατφόρμας της ΟΑΚΚΕ στην *Ελευθεροτυπία* της Παρασκευής 7 Απριλίου (ύστερα είναι αλήθεια από έντονα πιέσεις μας ενώ αλλοιώθηκε και μια λέξη κλειδί στην αρχή του κειμένου και αφού προηγουμένως οι "μ-λ" είχαν δημοσιεύσει από τρία κείμενα τουλάχιστον η κάθε οργάνωση).

Επίσης η *Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία* της 9 Απριλίου σε άρθρο του δημοκράτη δη-

Καραμανλής: φουλ συναίνεση με όλους τους φαιοκόκκινους

Μετά την ήττα του στις εκλογές, ο Καραμανλής προωθεί ταχύτητα την πολιτική της "οικουμενικότητας". Αποδεικνύεται έτσι με τον καλύτερο τρόπο ότι δεν τον ενδιέφερε ποτέ η νίκη στις εκλογές και ότι το μόνο που επιδίωκε πάντα ήταν η στήριξη του σοσιαλφασιστικού μετώπου και ο στραγγαλισμός της φιλοευρωπαϊκής φιλελεύθερης τάξης της Ν.Δ. Η δήλωση του Σηλιωτόπουλου είναι πολύ σαφής: "Απεδείχθη το πολιτικό μήνυμα της Ν.Δ., ένα μήνυμα συναίνεσης και συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων. Γι' αυτό ακριβώς και έδωσε αυτή την ισοδυναμία στα μεγάλα κόμματα. Θέλουμε να ελπίζουμε ότι κι το ΠΑΣΟΚ έχει λάβει το μήνυμα αυτό. Και στα μείζονα και σημαντικά θέματα του τόπου θα επιδιώξει τη δική μας γόνιμη συνεργασία".

Ο *Ελεύθερος Τύπος* (12/4/2000) προχωρά ακόμα περισσότερο αυτή τη γραμμή με άρθρο του όπου διαπιστώνει το χτύπημα των "αριστερών" κομμάτων, δηλ., του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ και του ΔΗΚΚΙ και συμπεραίνει ότι το επόμενο βήμα της Ν.Δ. θα πρέπει να είναι η ανάλυση των πολιτικών ευκαιριών που "προσφέρει η εξασθενημένη Αριστερά".

εσωτερική και εξωτερική πάλη σε ώρες εκλογών. Δεν δίστασε λοιπόν να βάλει ανοιχτά και διεξοδικά στην εφημερίδα της τη διαγραφή του Λιακόπουλου, δεν δίστασε να δημοσιεύσει το λιβελό του ενάντια στο κόμμα και απαντώντας του να τον κατεδαφίσει. Πράγματι επρόκειτο για την πιο σκληρή εκλογική μάχη από όσες έχει δώσει ως τώρα η ΟΑΚΚΕ.

Αυτή η μάχη δεν θα μπορούσε να είναι νικηφόρα δίχως την ξεχωριστή αυτοθυσία των συντρόφων μας και δίχως την εμφάνιση ενός μοναδικού σε ορμή πνευ-

μοσιογράφου Δημ. Νανούρη, συμπύκνωσε τις θέσεις της ΟΑΚΚΕ και τις δημοσίευσε δίπλα σε εκείνες των άλλων μικρών της λεγόμενης αριστεράς.

Τα αποτελέσματα αυτής της εκλογικής μάχης πιστεύουμε ότι θα φανούν αργότερα σε συνδυασμό με την εμφάνιση της αληθινής φυσιογνωμίας των εκλεπτυσμένων "φαιοκόκκινων". Η ΟΑΚΚΕ το πιο μικρό από τα κόμματα αποτελεί σήμερα τη μεγαλύτερη ελπίδα του λαού για τη δημοκρατία, την ειρήνη και την κοινωνική ανάπτυξη.

Δημοσιεύουμε παρακάτω τα δύο τηλεοπτικά πεντάλεπτα της ΟΑΚΚΕ για τις εκλογές

Πρώτο τηλεοπτικό πεντάλεπτο

«Ο πολύς κόσμος πιστεύει ότι τα κόμματα σήμερα λένε ψέματα.

Υπάρχει λοιπόν ένα αίτημα στην κοινωνία: Να γεννηθεί ένα κόμμα που θα λει την αλήθεια. Το πρόβλημα όμως με την αλήθεια σε τέτοιες εποχές γενικευμένης απάτης είναι ότι φαίνεται η ίδια σαν ψέμα και είναι πικρή.

Γιατί ο κόσμος αμφισβητεί κατ' αρχήν μόνο εκείνες τις θέσεις για τις οποίες τα κόμματα διαφωνούν μεταξύ τους, ενώ εκείνες στις οποίες αυτά συμφωνούν τις θεωρεί τις μόνες αληθινές. Δυστυχώς πρέπει να κάνει κανείς τον αντίθετο συλλογισμό. Εκεί που συμφωνούν όλοι αυτοί βρίσκονται τα πιο μεγάλα, τα καθεστωτικά, τα εθνικά ψέματα.

Το πιο βασικό από αυτά είναι ότι η φτώχη και μικρή Ελλάδα μας έχει πάντα δίκιο στην εθνική της γραμμή κι ότι οι ξένοι, ιδιαίτερα οι πλούσιοι και δυνατοί δυτικοί, δεν αναγνωρίζουν αυτό το δίκιο. Έτσι όταν μας καταγγέλλουν άλλοι λαοί για τη στάση μας εμείς απαντάμε ότι το κάνουν επειδή είναι ιμπεριαλιστές.

Χάρη στον παραπάνω μύθο:

Πρώτο, έχουμε επιχειρήσει με ήσυχη συνείδηση να αλλάξουμε ακόμα και με οικονομικό αποκλεισμό το όνομα της μικρής και σχεδόν άοπλης Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Δεύτερο, έχουμε συμπαραταχθεί για μια δεκαετία με τον μεγαλύτερο βαλκάνιο σφαγέα και παραβιαστή συνόρων που είναι η Σερβία...

Τρίτο, είμαστε η μόνη χώρα στην Ε. Ένωση που αρνούμαστε την ύπαρξη των εθνικών μειονοτήτων στο έδαφός μας και καταπιέζουμε έτσι την τούρκικη και τη

μακεδονική εθνική μειονότητα.

Τέταρτο και το χειρότερο, ενώ δεν υπήρξε δημοκρατικό κράτος που να μη διαμαρτυρηθεί για τη χιτλερικού τύπου εξόντωση και βασανισμό των Τσετσένων, όλα τα κόμματα σιωπούν καλύπτοντας τους Ρώσους εξολοθρευτές.

Γιατί γίνεται αυτό;

Γιατί οι ηγεσίες των πέντε κομμάτων έχουν ταυτιστεί σε μια διεθνή στρατηγική η οποία θα φέρνει διαρκώς την Ελλάδα στο πλευρό των χειρότερων φασισμών. Αυτοί οι κύριοι έχουν αποφασίσει συμμαχία με τη νεοτσαρική Ρωσία. Τα έχουν βάλει με τη Δύση όχι από εθνική υπερηφάνεια, αλλά επειδή βρήκαν νέο προστάτη.

Η Ευρώπη είναι πλούσια αλλά πολιτικά διασπασμένη και στρατιωτικά αδύναμη. Η Αμερική είναι δυνατή αλλά είναι μακριά. Η ρώσικη ολιγαρχία διαθέτει όμως τα πιο τέλεια όπλα, 20.000 πυρηνικές κεφαλές και είναι δίπλα μας. Η Ρωσία έδωσε στο ελληνικό μεγάλο κεφάλαιο αγωγούς πετρελαίου και αερίου και το δικαίωμα να κάνει μεταπρατικές δουλειές στην πρώην ΕΣΣΔ και στα πάντα φιλικά της Βαλκάνια. Ακόμα πρόσφερε στους έλληνες σοβινιστές το όνειρο μιας εκδίκησης για τη μικρασιατική και κυπριακή ήττα.

Έτσι ξαφνικά οι πρώην αμερικανόφιλοι φασίστες, οι αρχιεπίσκοποι και υπουργοί άμυνας έγιναν υπερασπιστές του ρώσικου "ορθόδοξου τόξου". Έτσι ξαφνικά αποκτήσαμε τους S-300, δηλαδή ρώσικες βάσεις στην Κρήτη δίχως κανείς να διαμαρτυρηθεί.

Έτσι εξηγείται που οι ψευτοκομμουνιστές παλιοί φίλοι του Κρεμλίνου και οι ακροδεξιοί, έχουν ενωθεί τώρα σε

ένα ενιαίο αντιευρωπαϊκό φαιοκόκκινο μέτωπο.

Στον πυρήνα αυτού του μετώπου βρίσκονται τα τρία μικρά αντιευρωπαϊκά κόμματα, το ψευτοΚΚΕ, ο ΣΥΝ, το ΔΗΚΚΙ και οι ρωσόφιλοι του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί εδώ παριστάνουν τους φιλοευρωπαϊούς για να καθησυχάζουν τη Δύση αλλά και για να εισπράττουν τα ευρωπαϊκά κονδύλια. Πρόκειται για τη διπρόσωπη κλίκα Σημίτη, Λαλιώτη, Γ. Παπανδρέου που παραδίνει όλη την ελληνική οικονομία στον πράκτορα της Κ.Γ.Β και της Στάζι Κόκκαλη.

Υπερασπιστής της στρατηγικής του ορθόδοξου τόξου μέσα στη ΝΔ είναι ο Καραμανλής.

Όλοι αυτοί επιδίδονται στις εξής δραστηριότητες:

Πρωτοστατούν στο κλείσιμο των εργοστασίων με προσχήματα οικολογικά, αρχαιολογικά, ή και δήθεν ταξικά. Ξέρουν ότι μια Ελλάδα της βιομηχανίας την φέρνει πιο κοντά στην ανεπτυγμένη Δυτ. Ευρώπη. Έτσι με αρχηγό του βιομηχανικού σαμποτάζ το Λαλιώτη, έχουν κλείσει δεκάδες εργοστάσια, θέλουν να κλείσουν το εργοστάσιο χρυσού στη Χαλκιδική, έκλεισαν τα Λιπάσματα, ενώ τώρα κυνηγάνε όλο το βιομηχανικό Πειραιά.

Τέλος δυναμώνουν τη διαφθορά, και την αυθαιρέσια της χειρότερης κρατικής γραφειοκρατίας, που θέλουν να την χρησιμοποιήσουν για την άλωση του κρατικού μηχανισμού. Τα περισσότερα κινήματα που ξεσηκώνουν στους υπαλλήλους κατά της σύγχρονης και αποδοτικής διοίκησης, στα νοσοκομεία, στα σχολεία, έχουν μόνο αυτό το στόχο.

Η πικρή αλήθεια, αγαπητοί φίλοι είναι ότι όσο οι υπονομευτές παράγουν τη συλλογική φαντασίωση ότι

Δεύτερο τηλεοπτικό πεντάλεπτο

«Όλοι οι τίμιοι αριστεροί, οι κομμουνιστές, οι ανήσυχοι δημοκράτες έχουν σήμερα να λύσουν το εξής πολιτικό αίνιγμα: πως συμβαίνει να ενώνονται σε μια σειρά φλέγοντα πολιτικά ζητήματα και σε μια σειρά κινητοποιήσεις οι ακροδεξιοί με τους κομμουνιστές και τους αριστερούς;

Πως γίνεται τέλος και μέσα στο φαινομενικά πιο αριστερό από τα κόμματα να συνυπάρχουν εκπρόσωποι του πιο ακροδεξιού εθνικισμού σαν την Κανέλλη και το Ζουράρι και παλιοί ηγέτες του αντάρτικου;

Τι έχει συμβεί;

Έχουν γίνει οι ακροδεξιοί αριστεροί ή αυτοί εδώ οι αριστεροί έχουν γίνει ακροδεξιοί;

Η απάντησή μας είναι ότι οι ακροδεξιοί έχουν μείνει στη θέση τους και ότι είναι αυτού του είδους οι αριστεροί που έχουν πάει μαζί τους. Αυτά εδώ τα συνθήματα και αυτά τα κινήματα δεν είναι πιο επαναστατικά αλλά έχουν γίνει συνθήματα και κινήματα μιας νέας φαιοκόκκινης αντίδρασης με διεθνή χαρακτηριστήρα. Το ψευτοΚΚΕ, η ηγεμονική τάση του ΣΥΝ και οι περισσότεροι στην ελληνική εξωκοινοβουλευτική αριστερά ανήκουν σ' αυτήν.

Που βρίσκεται η εξήγηση αυτού του φαινομένου;

Βρίσκεται βασικά στο ότι τα δύο ως χθες παγκόσμια κέντρα της σοσιαλιστικής επανάστασης, η Ρωσία και η Κίνα έχουν μετατραπεί σε φασιστικές ιμπεριαλιστικές χώρες. Ειδικά στη Ρωσία των 20.000 πυρηνικών κεφαλών ένας νέος ασύλληπτος ιδεολογικός και πολιτικός μεσαιώνας ενώνει την παλιά κόκκινη νομενκλατούρα με τους νοσταλγούς του τσαρισμού, τους πανσλαβιστές, τους

νεοορθόδοξους και τους νεοναζί σε ένα μέτωπο που με χιτλερικό πάθος ισοπεδώνει την Τσετσενία, λατρεύει τους Σέρβους εθνοκαθαριστές και εύχεται μια ώρα αργότερα η Κίνα να ισοπεδώνει την Ταϊβάν. Αυτό το μέτωπο φωνάζει κάτω ο δυτικός ιμπεριαλισμός, κάτω ο νεοφιλελευθερισμός.

Είναι δουλειά των πραγματικών μαρξιστών να ξεσκεπάσουν αυτήν την απάτη και να αρνηθούν να παραταχθούν με τους ρώσους εθνοκομμουνιστές και τα τσιράκια τους, όπως αρνήθηκαν και το '40 να παραταχθούν με τους γερμανούς εθνικοσοσιαλιστές ενάντια στην καπιταλιστική αλλά δημοκρατική Ευρώπη.

Οι φαιοκόκκινοι μιλάνε ενάντια στην Ευρώπη σπεκουλάροντας πάνω στον αστικό της μονοπωλιακό χαρακτήρα. Όμως αυτό θα είχε νόημα, μόνο αν βρισκόμαστε μπροστά σε μια σοσιαλιστική επανάσταση οπότε το δίλημμα θα ήταν κόκκινη Ευρώπη ή καπιταλιστική Ευρώπη. Κανείς λάος όμως δεν είναι διατεθειμένος σήμερα για μια σοσιαλιστική επανάσταση ιδιαίτερα όσο δεν έχει ξεκαθαρίσει το κόκκινο του φασισμού από το κόκκινο της προλεταριακής δημοκρατίας. Τώρα το δίλημμα είναι διασπασμένη καπιταλιστική Ευρώπη, των σοβινισμών, και των πολεμικών καπιταλιστικών αξόνων ή ενωμένη Ευρώπη των καπιταλιστικών, αλλά δημοκρατικών κρατών. Οι Λεπέν, Χάιντερ, Ζιουγκάνοφ και Παπαρήγα προτείνουν το πρώτο, εμείς παλεύουμε για το δεύτερο. Οι Μαρξ-Λένιν είχαν πάντα υπερασπίσει την ειρηνική δίχως βία ένωση των καπιταλιστικών κρατών σε υπερεθνικά σύνολα.

Σε ότι αφορά τέλος τη φαιοκόκκινη δημαγωγία για το αντικαπιταλισμό και την ιδιωτικοποίηση. Η πάλη των κομμουνιστών ενάντια στο ιδιωτικό κεφάλαιο δεν ήταν ποτέ πάλη υπέρ των κρατικοποιήσεων. Γιατί και το κράτος είναι της αστικής τάξης και μάλιστα, όσο πιο πολλούς τομείς της παραγωγής παίρνει αυτό στα χέρια του τόσο πιο καταπιεστικό γίνεται για τους πολίτες.

Ειδικά το ελληνικό διεφθαρμένο κράτος των κομματικών στρατών είναι ο χειρότερος καταπιεστής. Όταν λοιπόν οι φαιοκόκκινοι οργανώνουν τα κινήματα της δημόσιας υπαλληλίας ή της πλούσιας και μεσαιάς αγροτιάς, δεν είναι για να τις σώσουν από τη μιζέρια αλλά για να τις διαφθείρουν και να τις μετατρέψουν σε ένα στρατό με τον οποίο θα καταλάβουν οι ίδιοι την κρατική πολιτική εξουσία. Με αυτόν τον τρόπο χρησιμοποίησε και ο Χίτλερ την αντικαπιταλιστική δημαγωγία στους εργάτες και τους μικροαστούς. Από την άλλη μεριά οι φαιοκόκκινοι μισούν το παραγωγικό βιομηχανικό κεφάλαιο και το σαμποτάρουν. Γιαυτό δεν υποστηρίζουν ποτέ αληθινά κινήματα εργατών για να ζήσουν τα εργοστάσια αλλά μόνο οικολογικά κινήματα εναντίον τους. Αυτό έκαναν στα Λιπάσματα. Αυτό κάνουν και με την ΤΥΧ.

Όχι κανείς δημοκράτης δεν πρέπει να παρασύρεται από τα λόγια τους. Ακόμα και τα πιο αριστερά στη μορφή συνθήματά τους κρύβουν ένα δεξιό περιεχόμενο.

Η ΟΑΚΚΕ από την πρώτη στιγμή της πάλεψε για την αληθινή αριστερά ενάντια στην ψεύτικη. Σας καλούμε να τη δυναμώσετε για να φτιαχτεί το νέο εργατικό κόμμα.

Σας καλούμε να την ψηφίσετε στις 9 του Απριλίου».

Υπογίες νοθείας

Όλες οι εφημερίδες που πρόσκεινται στη Ν.Δ. δημοσιεύουν στοιχεία για νοθεία στις εκλογές με παράνομες ελληνοποιήσεις ατόμων που προέρχονται από χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Δηλαδή, σύμφωνα με αυτά τα στοιχεία, ο μηχανισμός του ΠΑΣΟΚ μέσα από τα διοικητικά όργανα του κράτους χορήγησε τους τελευταίους μήνες σε χιλιάδες ανθρώπους με συνοπτικές διαδικασίες ελληνικά διαβατήρια και εκλογικά βιβλιάρια και τους διοχέτευσε σε εκλογικές περιφέρειες όπου το ΠΑΣΟΚ εμφανιζόταν αδύναμο.

Ιδιαίτερα ισχυρές αποδείξεις φαίνεται ότι υπάρχουν για τους ελληνοποιημένους που έφθασαν από τη Ρωσία στην Κύπρο, έμειναν εκεί, και κανένα δεσμό δεν έχουν με την Ελλάδα. Σ' αυτούς το ελληνικό κράτος χορήγησε διαβατήρια, αμέσως μετά την άφιξη τους στην Κύπρο, με το χαρακτηρισμό "Ελληνοπόντιοι". Το κυπριακό κράτος αναγκάστηκε να τους δεχτεί και τώρα κάνει έρευνες για να διαπιστώσει την ελληνικότητα όλων αυτών που έχουν διαβατήρια, και να εκδιώξει κάποια παράνομα στοιχεία, εφόσον

από τις ελληνικές αρχές δεν υπήρξε κανένας απολύτως έλεγχος. Δύο τουλάχιστον αεροπλάνα έφθασαν από την Κύπρο με "ελληνοποιημένους" για τις εκλογές κι έφυγαν αμέσως μετά από αυτές. Σχετικές καταγγελίες έγιναν και από ποντιακά σωματεία εδώ. Η συμμαχία με τη Ρωσία φαίνεται ότι αποδίδει σε όλους τους τομείς για τη ρωσόδουλη κυβερνητική φράξια Σημίτη-Λαλιώτη-Γ. Παπανδρέου, και χρησιμοποιείται και για πραξικοπηματισμούς στην εσωτερική πολιτική ζωή.

Η επίσημη ηγεσία της Ν.Δ. δε στηρίζει αυτή την εκστρατεία και δεν ασχολείται καθόλου με αυτά τα στοιχεία, αφού η ρωσόφιλη γραμμή Καραμανλή μετά τις εκλογές είναι φυσικά "συναίνεση".

Κυβέρνηση ελληνοορθόδοξων

Τα συγχαρητήρια του στη νέα κυβέρνηση έδωσε και ο Χριστόδουλος ο οποίος αναφέρθηκε στο "θετικό έργο" του Σημίτη κατά την προηγούμενη τετραετία. Θερμά συγχαρητήρια τηλεγραφήματα έστειλαν στον Σημίτη η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδας, αλλά και ο γνωστός για τις πατριωτικές του κορώνες μητροπολίτης Αλεξανδρούπολης Άνθιμος (*Ελευθεροτυπία*, 11/4/2000). Συγχαρητήρια και στον Γιωργάκη...

Η ΤΑΪΒΑΝ ΛΕΕΙ ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΕΖΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Μετά την Τσετσενία ήταν η σειρά της Ταϊβάν να κάνει μια έμπρακτη διακήρυξη αντίστασης στο ρωσοκινεζικό νεοναζιστικό άξονα. Οι ώρες των εκλογών δεν μας επέτρεψαν να κάνουμε ένα σχόλιο πάνω στη μεγάλη πολιτική μάχη που δόθηκε στο εσωτερικό της Ταϊβάν στα μέσα του Μάρτη για το αν η χώρα αυτή θα υποταχθεί ή θα πει όχι στους στρατοκράτες του Πεκίνου.

Η Ταϊβάν είπε όχι. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα των εκλογών για την εκλογή Προέδρου της χώρας στις 18 του Μάρτη. Πρόεδρος της χώρας εκλέχτηκε ο Τσεν Σουί Μπιάν του Δημοκρατικού Προοδευτικού Κόμματος, του μόνου κόμματος που βάζει ανοιχτά στο καταστατικό του το ζήτημα της ανεξαρτησίας της Ταϊβάν από την Κίνα. Έχουμε πει ότι όσο η Κίνα είναι μια φασιστική χώρα, η Ταϊβάν που ποτέ της στην σύγχρονη εθνική ιστορία της Κίνας δεν υπήρξε τμήμα της δεν έχει κανένα λόγο και δεν πρέπει να ενωθεί με αυτήν για να υποταχθεί στη φοβερή της δικτατορία. Εννοείται ότι αν θελήσουν οι κάτοικοι της Ταϊβάν να ενωθούν με την σημερινή Κίνα κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους εμποδίσει.

Όμως οι κάτοικοι της Ταϊβάν απέδειξαν για μια ακόμα φορά και με την εκλογή του Τσεν Σουί Μπιάν ότι δεν θέλουν αυτή την ένωση.

Γιατί η εκλογή του Τσεν Σουί Μπιάν έγινε μετά από έναν μεγάλο εκφοβισμό που εξαπέλυσε το Πεκίνο στέλνοντας ωμά το μήνυμα σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής μάχης ότι αν εκλεγεί ο Τσεν Σουί Μπιάν αυ-

τό θα σημαίνει πόλεμο με την Κίνα. Και η απειλή είναι πολύ ζωντανή. Ήδη η Κίνα έχει μαζέψει έναν ασυνήθιστα μεγάλο αριθμό στρατιωτικών μονάδων στο έδαφος της απέναντι από την Ταϊβάν (Μοντε 22 Μάρτη) ενώ προετοιμάζει 650 βαλλιστικούς πυραύλους ως το 2005 με στόχο την Ταϊβάν. Παράλληλα αναπτύσσει ταχύτατα το ναυτικό και την αεροπορία της πάλι με τον ίδιο στόχο.

Η εκλογή του Τσεν Σουί Μπιάν ήταν λοιπόν μια πολύ περήφανη πράξη του λαού της Ταϊβάν. Και αποκτά ακόμα μεγαλύτερο βάρος αν αναλογιστεί κανείς ότι από τους δύο άλλους υποψήφιους τον Λιεν Τσαν και τον Τζέιμς Σούνγκ μόνο ο δεύτερος είναι αληθινός φίλος της ένωσης με τους φασίστες του Πεκίνου και υποστηρίζεται ανοιχτά από αυτούς.

Αντίθετα ο Λιεν Τσαν είναι και αυτός οπαδός της ανεξαρτησίας, αλλά πολύ πιο συγκρατημένα από τον Τσεν Σουί Μπιάν γιατί εκφράζει μια τάση του Κουμιτάνγκ (του ως χθες βασικού κυβερνητικού κόμματος της Ταϊβάν) που απεχθάνεται αλλά ταυτόχρονα

τρέμει τους κινέζους φασίστες. Ιστορικός ηγέτης αυτής της προοδευτικής τάσης του Κουμιτάνγκ είναι ο Λι Τεγκ Χουί που εγκαινίασε την πολιτική της ανεξαρτησίας της Ταϊβάν λέγοντας ανοιχτά τον Ιούλη του '99 ότι η σχέση της Ταϊβάν με την Κίνα πρέπει να είναι σχέση "κράτους προς κράτος".

Επειδή οι σοσιαλφασίστες στην Κίνα και παντού στον κόσμο για μια περίοδο ποντάρανε στο αντεπαναστατικό παρελθόν του Κουμιτάνγκ για να κατηγορήσουν σαν ακροδεξιά τη γραμμή της ανεξαρτησίας του Λι Τεγκ Χουί, πρέπει να σημειώσουμε το εξής:

Ο Λι Τεγκ Χουί και τώρα ο διάδοχός του Λιεν Τσαν εκφράζουν την πιο προοδευτική και δημοκρατική τάση του Κουμιτάνγκ. Την αντιδραστική τάση των φασιστών και νοσταλγών του Τσαγκ Κάι Σεκ την εκφράζει στο Κουμιτάνγκ ο φιλοκινέζος Τζέιμς Σούνγκ. Αυτοί μιλάνε και τώρα για την ενιαία Κίνα, όπως μιλούσε πάντα για ενιαία Κίνα και ο Τσαγκ Κάι Σεκ.

Ο Τσανγκ Και Σεκ δεν ήθελε όμως πρακτικά την ένωση όσο η Κίνα ήταν σοσιαλιστική κάτω από την ηγεσία του Μάο Τσε Τούνγκ. Τώρα όμως που η Κίνα έγινε καπιταλιστική και φασιστική ο διάδοχος του Τσαγκ Και Σεκ, ο Τζέιμς Σούνγκ θέλει την ένωση κινούμενος στην ίδια παλιά αντιδραστική γραμμή.

Βέβαια ακόμα και ο Τζέιμς Σούνγκ δεν μπορεί να αποκτήσει πλειοψηφία στο Κουμιτάνγκ, αν βγάλει ανοιχτά τη γραμμή της πλήρους υποταγής στο Πεκίνο.

Γι' αυτό το Πεκίνο έχει ετοιμάσει για αυτόν και για το ελεεινότερο κομμάτι της ταϊβανέζικης αστικής τάξης, που αυτός εκπροσωπεί, μια φόρμουλα, πιο "ευλύγιστη και βολική" από εκείνη της ένωσης με το Χόνγκ Κόνγκ, όπως την χαρακτηρίζει το Πεκίνο. Αυτή η φόρμουλα περιγράφεται ως εξής: Μια χώρα (η Κίνα), δύο συστήματα (το δήθεν σοσιαλιστικό της Κίνας και το καπιταλιστικό της Ταϊβάν) και τρία μοντέλα (Η Λαϊκή Δημοκρατία, το Χονγκ Κόνγκ-Μακάο και το Μακάο, και η Ταϊβάν).

Αυτή η φόρμουλα σημαίνει μεγαλύτερη διπλωματική και αμυντική αυτονομία στην Ταϊβάν από όση έχουν οι δύο άλλες καταβροχθείσες αστοδημοκρατικές περιοχές. Πρόκειται για μια φόρμουλα που έχει σαν στόχο να διασπάσει την αστική τάξη της Ταϊβάν.

Βέβαια οι φόρμουλες αυτές είναι η μια μέθοδος διάσπασης. Η άλλη μέθοδος, η πιο ουσιαστική, είναι ο οικονομικός δολοφονισμός. Με αυτή τη μέθοδο το Πεκίνο κατάπιε τελικά την αστική τάξη του Χόνγκ Κόνγκ. Η μέθοδος αυτή συνίσταται στο να δίνει η Κίνα εμπορικά προνόμια και φτηνή εργατική δύναμη στο τμήμα ε-

κείνο του ταϊβανέζικου κεφάλαιου που θέλει να επενδύσει στην Κίνα και γενικά να συνεργαστεί οικονομικά με τους φασίστες. Με αυτή την πολιτική η Κίνα διασπά σήμερα εσωτερικά την άρχουσα τάξη της Ταϊβάν.

Ωστόσο η κύρια διάσπαση έρχεται με την εξωτερική πίεση, δηλαδή την στρατιωτική και διπλωματική απειλή. Ίσαμε χθες και για πολλά χρόνια μετά την άνοδο των φασιστών στην κινέζικη εξουσία, η βασική απειλή του Πεκίνου ήταν η στρατιωτική επέμβαση αν η Ταϊβάν κήρυσσε την ανεξαρτησία της.

Τώρα σε μια Λευκή Βίβλο που εξέδωσε το κινεζικό Υπ. Εξωτερικών το Φλεβάρη, αναφέρεται σαν λόγος στρατιωτικής επέμβασης και η παρέλευση των συζητήσεων ανάμεσα στην Κίνα και την Ταϊβάν για την ενοποίηση.

Ως τώρα δηλαδή οι κάτοικοι της Ταϊβάν δεν κινδύνευαν όσο δεν κήρυσσαν ανοιχτά Ανεξαρτησία, τώρα κινδυνεύουν αν παρατείνουν πέρα από ένα όριο που θα κρίνει η Κίνα την κήρυξη της Ένωσης με την Κίνα, δηλαδή της υποδοδούλωσης.

Καταλαβαίνει κανείς ύστερα από όλα αυτά τι γενναία και ριψοκίνδυνη απόφαση του λαού αυτού του μικρού νησιού ήταν να ψηφίσει για Πρόεδρο τον Τσεν Σουί Μπιάν και σε τι περιπέτειες είναι έτοιμος να μπει για την ελευθερία του.

ΡΑΠΙΣΜΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

συνέχεια στη σελ. 1

και προέβλεψε ότι ο 21ος αιώνας "θα είναι ο αιώνας της Ρωσίας", ενώ ο υπουργός Εξωτερικών Γ. Ιβάνοφ είπε πως το Συμβούλιο της Ευρώπης παίζει το παιχνίδι της διεθνούς τρομοκρατίας και πως η χώρα του "θα συνεχίσει σταθερά την πολιτική εκρίζωσης της τρομοκρατίας για την αποκατάσταση της τάξης, του νόμου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων" (Ελευθεροτυπία, 8/4). Ο υπουργός δήλωσε στην Ιζβέστια ότι "οι προτεραιότητες της Ρωσίας περισσότερο από ποτέ συνδέονται στενά με τις μακροπρόθεσμες ανάγκες ανάπτυξης της και συμβαδίζουν με τις πραγματικές δυνατότητες και τους πόρους της". Εξηγώντας την τελευταία αυτή φράση ο Ιβάνοφ τόνισε ότι μπορεί η χώρα του να αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα, όμως υπάρχουν οι "προϋποθέσεις για να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή θέση στον κόσμο" χάρη στα "πεπαλαιωμένα" πυρηνικά της (Ελευθεροτυ-

πία, 12/4). Με άλλα λόγια, ο ρώσος υπουργός απείλησε τη Δύση με πυρηνική επίθεση, λέγοντας ότι "το οπλοστάσιο μας είναι γερασμένο και δεν μπορούμε να το ελέγξουμε εύκολα".

Την ίδια στιγμή που ο Βλαντιμίρ Πούτιν εμφανίζεται διαλλακτικός προς τη Δύση εκφράζοντας την υποστήριξή του στην πολιτική επίλυση του τσετσενικού ζητήματος, προγραμματίζει επίσκεψη σε Ουκρανία και Λευκορωσία. Ο φασίστας Λουκασένκο, ρωσόδουλος δικτάτορας της τελευταίας συζητά με τους ρώσους τη δημιουργία ενιαίας στρατιάς 300.000 ανδρών με σκοπό τη συγκράτηση του "ΝΑΤΟϊκού επεκτατισμού" (στο ίδιο).

Μετά τις ρώσικες εκλογές αρχίζουν να διαρρέουν στον Τύπο περιπτώσεις αδυναμίας του ρώσι-

κου στρατού να "επιβάλει την τάξη" στην ηρωική Τσετσενία. Έτσι, αφού πέρασαν κάμποσες μέρες, οι Ρώσοι ανακοίνωσαν το θάνατο 32 ανδρών των ειδικών δυνάμεων και τον τραυματισμό 15 στρατιωτών σε ενέδρα τσετσένων μαχητών κοντά στο Ζανί Βεντένο. Ο διοικητής του Βεντένο ανεβάζει τους νεκρούς σε 43. Στις 7/4 οι Τσετσένοι ανακοίνωσαν επίσης ότι οι αντάρτες σκότωσαν 70 ρώσους στρατιώτες σε φάλαγγα κοντά στο Μεσκέρ - Γιουρτ. Ο ρώσος υπουργός Άμυνας στρατάρχης Σεργκέγιεφ επέκρινε την έλλειψη συντονισμού και αυστηρής πειθαρχίας των δυνάμεων κατοχής (Ελευθεροτυπία, 7/4), πράγμα που δείχνει πόσο πολύ έχουν πανικοβληθεί οι Ρώσοι αντιμετωπίζοντας τους Τσετσένους.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΣΤΟ ΙΝΤΕΡΝΕΤ
<http://users.hellasnet.gr/antinazi>
 e-mail: antinazi@hellasnet.gr

